

Tek yol; alışmamak, koşulları devrimcileştirmek S/03

OHAL'e rağmen işçiler sokakta! S/05

OHAL'le hapishanelerde işkence olağanlaştırılıyor S/08

AKP'nin "mesken" faşizmi ve darbe karşıtlığı S/09

Haftalık-93/94

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

27 Temmuz-9 Ağustos 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

#HurşitKülterNerede

Erkan Doğan açıklaması
"Rıza ve Sinan için..."

H. Merkezi: Bir açıklama yapan TKP/ML TIKKO geçtiğimiz günlerde gözaltına aldıkları ve cezalandırdıkları Erkan Doğan'ın 6 Mayıs'ta Ge-yiksuyu'nda **Haydar Arğal** ve **Murat Tekgöz**'ün şehit düşmesinde rolü olduğunu belirtti. (Sayfa 14)

OHAL'den "demokrasi" çıkmaz!

15 Temmuz darbe girişiminin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından bu süreç egemenler açısından tam da Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın ifade ettiği gibi "Allah'ın bir lütfü" oldu. AKP yaptığı katliamlardan ve uluslararası kamuoyunda yıpranan prestijinden kurtulmak için tüm suçlarını darbecilerin üzerine yıkmaya çalışıyor.

OHAL'den faydalanılarak işten çıkarılan işçiler, evlatlarını Cizîr bodrumlarında yitiren Kürt halkı, erkek egemenliğinin boyunduruğu altında yaşamaya zorlanan kadınlar, çocuklar ve LGBTİ'ler biliyor ki; söz konusu ezilenler olduğunda hepsi aynı tankta, hepsi aynı saftaydı. O yüzden ezilenlere düşen OHAL'e geçit vermemektir!

**işten
atmalara,
sürgüne,
işkenceye,
yasaklara**

GEÇİT VERME!

**Objektifimizle yaşamı
yeniden inşa edenlerin yanındayız!**

Barış Anneleri (S/02)

"Herkes Gever'e gelip yaşanan acıları görmeli"

Irmak ile söyleşi (S/14)

"Burası artık kadınların inşa ettiği bir kent"

YDG'den izlenim (S/13)

"Allahım bize yine evimizi ver! -Salim ve Havin"

Özgür Gelecek (S/16)

"OHAL'e ve 'demokrasi'ye Gever'den bakmak"

ÖZGÜR GELECEK'ten

Elinize gazetemizin 92. sayısının ardından 94. sayısı geçtiğinde "acaba 93. sayıya ne oldu?" sorusu muhtemelen okurlarımızın da gündeminde olacaktır. 93. sayımız "darbe ve OHAL" gündemi ağırlıklı olarak hazırlandı, ancak çeşitli olanaksızlıklar nedeniyle basılamadı. 94. sayımız, kimi 93. sayımızın makaleleri içerse de esasen daha güncel yoğunluklu meselelerle hazırlandı.

Gazetemizin "Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız" diyerek başlattığı çalışma ve YDK ve YDG'lilerin yaz sürecini yeniden inşa çalışmalarında geçirme kararını hayata geçirme yönelimleri sonucu sayfalarımızda Gever'den izlenim ve röportajlara yer verdik. Ayrıca 16'sı gerçekleşen Munzur Festivali'nden muhabirlerimiz izin aktarım ve röportajlarına da sayfalarımızdan ulaşabilirsiniz.

Ve tabii olmazsa olmazımız: başarısız

darbe girişimi ve ardından yürürlüğe konulan OHAL'e ilişkin kimi tartışmalar da gazetemizde yer alıyor. OHAL'in icraatlarında ilk olarak hedef aldığı hapisanelerde yaşananlara, işkencenin olağanlaştırılmasına ve tutsak okurlarımıza dönük baskı ve saldırılara ilişkin haberler özel olarak gündemimizde yerini koruyor. Yine patronların bu dönemi fırsata çevirme gayretine karşı işçi-emekçilerin verdiği mücadeleden kesitler de öyle...

"Herkes Gever'e gelip yaşanan acıları görmeli"

Gever: Devletin katliam gerçekleştirdiği yakıptığı Gever'de dayanışma ve inşa süreci sokağa çıkma yasağının sona erdiği gündün beri sürüyor. Bu süreçte birçok insan gönüllü olarak Gever'e gelerek sürece katkıda bulunuyor. Yeni **Demokrat Kadın, KJA, Yeni Demokrat Gençlik** gibi birçok kurum da sürece dahil olurken Riha Barış Anneleri Meclisi de gelerek dayanışma sürecinde yer aldı.

Riha Barış Anneleri Meclisi içerisinde yer alan Bozova İlçe Eş Başkanı **Fatma Doğan** neden Gever'de olduklarını gazetemize şu sözleriyle açıkladı: "*Gewer'de insanlar katledildi, evler yakılıp yıkıldı. Biz de Gever'e gelip kendi gözümüzle görmek istedik.*" Doğan, burada büyük bir zulmün yaşandığını, herkesin Gever'e gelip bunu görmesi gerektiğini ifade ederek bölgede 30 yıldır savaşın yaşandığını belirtti ve son süreçte yaşanan savaş ortamının ise Kürt halkına çok daha büyük acılar yaşattığını vurguladı.

"Osmanlı'dan beri Kürt düşmanı zihniyet hiç değişmedi"

Gever'de bütün halkın evlerinin yakılıp yıkıldığını, viraneye çevrildiğini gördüklerini aktaran Doğan, "*Zaten yüzyıllardır Kürt halkı büyük bir zulüm ve baskı altındadır. Asimilasyonla yok edilmeye çalışılmaktadır. Bu son süreçte tamamen soykırım amacıyla Kürdistan halkının üzerine gelinmiştir*" dedi.

Kürt halkının tarihleri boyunca çok büyük acılar yaşadığını, Irak'ta, Suriye'de, İran'da, Türkiye'de yani dört parça Kürdistan'da çok büyük acılarla yoğrulduğunu ifade eden Doğan, katliamcı zihniyetin bu devletin kökeninde var olduğunu ve Osmanlı'dan beri zihniyetin hiç değişmediğini ifade etti ve bu düşmanca tutumun halkları uzaklaştırdığına, halkların barışını da zora soktuğuna dikkat çekti. Doğan, iki buçuk senelik "çözüm süreci" ile Kürt halkının oyalandığını, büyük bir yalanla avutulduklarını sözlerine ekledi.

ölmüştür. O canların bir daha geriye gelecek olmamasıdır. Bu çok büyük acıdır. Bu insanlar bunları nasıl unutacak? İnsanların psikolojileri nasıl düzelecek? Bunu vicdanı olan insanların düşünmesi gerekiyor" dedi. İnsanların buraya gelip bu halkın yaşadıklarına tanık olarak, yaşamın yeniden hep birlikte inşa edilmesi gerektiğini vurguladı.

Barış Anneleri'nden **Yüksel Şahin**, Gever'e insanların acılarını paylaşmaya geldiklerini ve gördüklerinin kendilerini çok derinden yaraladığını ifade ederek sözlerine başladı. Gever'de gördüklerinde bilinçli bir şekilde çoğu evin yakılıp yıkıldığını ama bazı evlerde de daha az hasar olduğunu, bunun da sistemin bir oyunu olduğunu belirten Şahin, devletin halkı birbirine kırdırmayı, birbirine düşürmeyi hedeflediğini ama Kürt halkının artık uyandığını, bundan sonra daha birleşmiş bir şekilde mücadele edeceğini vurguladı. Kamuoyuna çağrıda bulunan Şahin, Gever'e gelip halkın yaşadıklarını, acılarını herkesin görmesi gerektiğini ifade etti.

"Artık herkes uyanmalı, el ele vermeli, bu katliamlara, zulümlere dur demeli!"

Gever gözlemlerini aktaran Doğan, "*İnsanların malı yok olmuş, evleri yerle bir olmuş. Her şeyleri, hatıraları, eşyaları enkazın altında kalmış. Buna tabii ki üzülmüyorlar ama onların en çok üzüldüğü nokta gençlerin yok olmasıdır,*

"Askeri darbe değil ama sivil darbe yapıldı"

Herkesin askeri darbeyi konuştuğunu fakat AKP'nin 7 Haziran'dan itibaren sivil darbe gerçekleştirdiğini hatırlatan Şahin, "*Son süreçte yaşananlar bize yapılan sivil darbeyi çok net göstermiştir. Biz Kürt halkı olarak bu yapılanları darbe olarak kabul ediyoruz*" dedi. Askeri veya sivil darbe olsun hepsinin aynı bayrak altında birleştiğini ifade eden Şahin, ne olursa olsun Kürt halkının iradesinin asla teslim alınmayacağını vurguladı.

Şahin, devletin evleri yıkılan ailelere gidip "*Evinizi terör örgütü bu hale getirdi, böyle demeniz gerekiyor*" diye tehdit ettiğini Gever halkı tarafından da "*Düşmanımızı da burayı yakıp yıkanı da çok iyi biliyoruz*" cevabının verildiğini belirtti. Gever'de hala devletin zırhlı araçlarıyla sokaklarda gezdiğini, halkı taciz ettiğini dile getiren Şahin, halk üzerinde psikolojik bir baskının oluşturulduğunu sözlerine ekledi. Şahin son olarak "*Artık herkes uyanmalı, el ele vermeli, bu katliamlara, zulümlere dur demeli*" diyerek sözlerini tamamladı.

Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız! !

Tek yol; alışmamak, koşulları devrimcileştirmek

15 Temmuz'da gerçekleşen darbe girişiminin bastırılması ve ardından geçen iki haftayı aşkın süre içerisinde baş döndürücü bir hızda yaşanan gelişmeler, halkın ve ilerici örgütlü güçlerin geleceğini çok yakından ilgilendiriyor. Darbe girişimini kimi halk kesimlerinin de katıldığı ve kanlı bir şekilde bastırılan AKP, yüzlerce insan yaşamını yitirmişken "demokrasi bayramı" ilan ederek haftalardır kutlama gerçekleştiriyor. 2013'te ezilenlerin sokaklara, meydanlara döktüğü, iktidara olan öfkesini dile getirdiği Gezi İsyanı'nın karşısına dikecek güçte bir hareket yaratarak; içinde bir yara olarak kalan bu isyandan intikam almaya; diğer yandan da özellikle Kemalist baskıcı rejimin baskısı altında olan muhafazakar emekçi halk kesimlerinin öfkesini kendi yelkenine doldurarak tahayyül ettiği sömürü ve baskı koşullarının toplumsal zeminini yaratmaya çalışıyor.

TC Ortadoğu başta olmak üzere dünya üzerinde imajını oldukça yıpratmışken bu darbe girişimine karşı geliştirdiği hamlelerle dışını göstermiş ve dostuna, düşmanına mesaj vermiştir. Aynı zamanda uluslararası kamuoyunda Ortadoğu ve özelde Kürdistan'da katliam, ülkede rüşvet, yolsuzluk vb. deşifre olan suçlarını, şimdiye kadar birlikte yürüdüğü Cemaat'e yıkma telaşında olan AKP; fırsat bu fırsat devlet kurumlarını, şirketleri, basını yeniden dizayn etmeye girişmektedir. Resmi Gazete'de yayımlanan Kanun Hükmünde Kararnamelerle toplam 1684 askeri TSK'dan ihraç eden; 3 haber ajansı, 16 televizyon, 23 radyo, 45 gazete, 15 dergi, 29 yayınevi ve dağıtım şirketini kapatan AKP, OHAL'i patronların önündeki pürüzleri temizlemek için de kullanacağını "Türkiye Varlık Yönetim Fonu" kurma kararıyla gösterdi.

Darbe girişiminin ardından Başbakan Binali Yıldırım'ın on milyarlarca dolar büyüklüğünde olabileceğini belirttiği fona kaynak ise özelleştirmelerden, kamu varlıklarının menkul kıymetleştirilerek transfer edilmesinden, emeklilik ve işsizlik fonlarından sağlanacak. Keza İşsizlik Sigortası Fonu'ndan yapılan harcamalar halihazırda GAP yatırımları için 11 milyar 511 milyon lirayı, sonradan geliştirilen "aktif işgücü programları" adı altında toplumun bazı kesimlerine aktarılan tutar 7 milyar 581 milyon lirayı, "diğer giderler" adı altında yapılan ödeme-

ler de 5 milyar 532 milyon lirayı bulmuştu.

TOBB Başkanı Rifat Hisarcıkloğlu'nun "Sermayeyi ürkütürsek yarın bu ülkenin geleceğine zarar vermiş oluruz" uyarısını da dikkate alan AKP aralarında TOBB, TÜSİAD, MÜSİAD, TESK, TİM ve TÜRKONFED'in bulunduğu sermaye örgütleriyle "darbe girişimi sonrası Türkiye ekonomisine dair yurtdışında oluşan tereddüt ve yanlış yorumları ortadan kaldırmak üzere" birlikte hareket etme kararı aldı ve seferberlik başlattığını duyurdu. Diğer yandan yurtdışında tutulan kara paraları aklayacak ve 412 milyar doları bulan dış borcun ağırlığında dış kaynak girişini artırıp doların yükselişini yavaşlatmayı hedeflediği "varlık barışı" düzenlemesini de 22 Temmuz'da Meclis'e sundu.

Alışmak ya da alışmamak... İşte bütün mesele bu!

Tüm bunları sorunsuz bir şekilde geçirebilmek için elbette toplumsal zemine ve meşruluğa ihtiyacı olan AKP, bir yandan kitleleri kendine yedekliyorken diğer yandan da kendi karşısında durana neler yapabileceğini darbeciler üzerinden, üst sınırdan gösteriyor. Katil ve halk düşmanı olan generaller başta olmak üzere erlere kadar herkese açıktan işkence ediyor, bu işkenceye karşı çıkana da kendisine yedeklediği kitleye linç ettirme tehdidiyle kendine biatı dayatıyor. Mesele tam olarak bu toplumsal zeminin yaratılması, OHAL'in meşrulaşması karşısında örgütlü devrimci ve ilerici güçlerin nerede ve nasıl konumlanacağı sorunudur. Bu konuda ilk olarak atılan kimi adımlara ilişkin tartışmalara değinmek faydalı olacaktır. Bu açıdan 24 Temmuz günü CHP tarafından düzenlenen "Cumhuriyet ve Demokrasi Mitingi" kay-

da değerdir. Zira bu mitingde DİSK, KESK, TTB, TMMOB dörtlüsü dışında EMEP, Halkevleri, BHH, Kaldıraç gibi kimi reformist ve derimci kurumlar da yer almıştır.

Başta "ana muhalefet partisi" olarak CHP'nin kendisi açısından iyi bir hamle olarak okunabilecek bu mitingin ana teması, başta sadece darbe olarak belirlenmişken, içindeki nispeten daha sol kesimlerin müdahalesiyle "darbe ve dikta" hedefe konulmuştur. Ancak her durumda, darbe sonrası ortaya çıkan ve başta Kürt halkına yönelik saldırılarda birleşen

ve devleti yeniden organize etmeyi önüne koyan AKP-MHP-CHP üçlüsünün amacına hizmet eden durum gizlenmemiştir. Nitekim, aynı zamanda bu mitinge katılan ilerici güçlerin görmezden gelinmesini de amaçlayan bir tarzda mitingin AKP ve uşakları nezdinde övgüye mazhar olması da sonuçtan hareketle de olsa bunu göstermektedir. Bu ortaklıkta CHP'nin üstlendiği misyon içinde, Cumhurbaşkanının davetinde HDP'nin neden çağrılmadığını sorması gibi ayrıntılar tabanındaki sol kesimlere oynamaktan ileri gidecek bir durum yaratmaktadır. Zira darbenin ilk anından itibaren, CHP, AKP-MHP birlikteliğine sözde darbe karşıtlığı üzerinden teşne olduğunu göstermiştir.

Bu noktada mitingin katılımcılarına dönersek; CHP'nin AKP'ye nazaran "ilerici" görülerek; OHAL'e dokunmayan ancak halk düşmanı Ergenekoncuların darbeciliğinin aklandığı "cumhuriyet" ve "demokrasi" eyleminin yeğlenmesi söz konusudur. Sokağa çıkmanın, darbe karşıtlığını sokakta haykırmamanın değeri ve cüreti önemliyken; burada Türkiye devrimci ve muhalif hareketinin Kemalizm'le halen hesaplaşmamış olmaktan, faşist devletin kurucu partisi CHP'yi halen ilerici saymaktan kaynaklandığı görmek gerekir.

Bu tercih aynı zamanda OHAL derinleştiğinde Kürt meselesinde alınacak tavrın da habercisidir. Gezi İsyanı, Rojava Devrimi, Cumhurbaşkanlığı ve 7 Haziran seçimleri derken Kürt ulusal hareketiyle devrimci ve ilerici güçlerin yaklaşması ve ortak mücadele alanlarını yoğunlaştırması ciddi devrimci bir enerji yaratsa da özellikle 7 Haziran sonrasında devletin yürürlüğe koyduğu savaş konsepti bu yaklaşmayı da durdurmuş, aradan geçen bir yıl içerisinde T. Kürdistanı savaş aygıtları ile altüst edilirken kimi istisna politikalar dışında bir bütün devrimci hareket bu konuda istikrarlı bir karşı koyuş içerisinde olamamışlardır.

Bugün 15 Temmuz darbe girişimini "Allah'ın bir lütfü" olarak gören AKP'nin halka karşı devreye soktuğu OHAL uygulamalarına karşı bu istikrarsızlığı sonlandırmak bir aciliyet olarak kapıya dayanmaktadır. Ancak görünen o ki, henüz OHAL'i kavramış bir gerçeklik, örgütsel duruş ve olgunluk söz konusu değildir. Alışmadan, rutinini bozarak; OHAL'e karşı neler yapılabileceğini tartışan, sokağı gösteren, sokağa çıkan, OHAL'in hedeflediği demokratik kazanımlarına sonuna kadar sahip çıkan bir hat izlemek gerekmektedir. Ve de en önemlisi OHAL'e karşı tüm hücreleriyle hazırlıklarını tamamlamak, savaşı böyle yükseltmek en önemli görevdir. Unutmamalı ki, "Gökkubbenin altında kaos var, koşullar mükemmel" diyen Mao, bu sözü kendiliğindenciliği meşrulaştırmak amacıyla sarf etmemiştir. Bu kaosu proletaryanın zaferine evriltilmek ve "mükemmel koşulları" değerlendirmek için ezberi bozmak, koşullara alışmamak, koşulları devrimcileştirmek tek yoldur.

Yokluk ve savaştan kaçan mülteciler köle statüsünde

Yoksulluk, savaş ve baskılardan dolayı göç etmek zorunda bırakılan mülteciler insanlık dışı bir yolculuğa çıkmaktadır. Sistem insanları göçe zorlamakta, daha sonrasında da göç edenlerin emeklerini sömürmektedir. Özellikle Suriye, Irak uyruklu mülteciler başta olmak üzere şu ana kadar Türkiye’de 3,1 milyonun üzerinde mülteci kayıtlıdır. 25 kampta yaşayan 280.000 mülteciye ev sahipliği yapmaktadır Türkiye.

Bunların dışında verilere yansımamış olan bir kitle de yer almaktadır. Mülteciler yaşamalarını devam ettirebilmek için tehdit ve baskı altında kayıt dışı olarak çalıştırılmaktadır. Sürekli olarak işten atılma tehlikesi ile karşı karşıya gelen mülteci işçiler, işgüçlerini en ucuz fiyatlarla satabilmektedir.

Marx’ın “sermayenin hafif piyadeleri” olarak nitelendirdiği mülteci işçiler de yedek işçi ordusuna katılmaktadır. İhtiyaca göre işe alınan, ihtiyaç olmadığı zaman da işçi ordusu içersinde seçilmeyi bekleyen mülteci işçiler, uzun çalışma saatleri ve düşük ücret karşılığında çalıştırılmaktadır. Ayrıca diğer işçiler tarafından hedef alınmakta, ırkçı saldırılar ve linç girişimleri ile karşı karşıya gelmektedirler. Düşük ücretlerin, zor çalışma koşullarının, iş cinayetlerinin, taşeronlaşmanın tek sorumlusu gibi yansıtılmakta ve diğer işçilerin hedefleri saptırılmak istenmektedir. Bu sorunların tek bir kaynağı vardır o da sistemdir.. İşçilerin vatani yoktur, işçi sınıfı mücadelesinin enternasyonal bir karakter taşıdığı diğer işçilerin mülteci işçileri suçlu ilan etmek yerine onların sorunlarına duyarsız kalması gerekmektedir.

2016’nın 6 ayında en az 58 işçi...

İş Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) verilerine göre; 2016 aylarına göre göçmen işçi ölümlerine bakarsak; Ocak ayında en az 5 göçmen işçi,

Şubat ayında en az 8 göçmen işçi, Mart ayında en az 3 göçmen işçi, Nisan ayında en az 10 göçmen işçi, Mayıs ayında en az 10 göçmen işçi, Haziran ayında en az 22 göçmen işçi yaşamını yitirdi Yani 2016 yılının ilk 6 ayında en az 58 göçmen işçi iş cinayetlerinde can verdi. Bu katliamın kayıtlara yansımış tarafı sadece. İş kazası olarak gösterilmeye çalışılan bu ölümlerin hepsi cinayettir.

Hem mülteci hem kadın hem çocuk olmak...

Yaşamlarını devam ettirmek için göç etmeye zorlanılmış olan kadınlar ve çocuklar tarih boyunca en mağdur kısmı oluşturmuştur. Savaş, kadın bedenini sürekli olarak cinsel bir meta olarak görmüş göç sonrasında da kadınlara yönelik bu saldırı devam etmiştir.

Emperyalist-kapitalizmin mülteci kadın işçiler üzerindeki politikası “ev içi emek” üzerinde vücut bulmuştur. Ev işçiliği, toplumda değeri olmayan işleri yapan, ev bakımı ve bakım işlerinin düşük ücret karşılığında yapılması durumudur. Bedenlerine, kimliklerine, emeklerine sürekli saldırı alan diğer kadınlar gibi mülteci kadınlarda güvencesiz bir ortamda emeklerinin sömürülmesi ile karşı karşıya kalmaktadır.

Ülkesini terk etmek zorunda bırakılan kadınlar, patronlar tarafından kayıt dışı çalıştırılmakta, yaşamış oldukları sorunlar karşısında sınır dışı edilme kaygısı yaşadıkları için de yasal başvuruda bulunamıyorlar. İSİG verilerine göre 2016 yılında 4 göçmen kadın yaşamını yitirmiştir.

Yaşamlarını devam ettirmek için göç etmeye zorlanılmış olan kadınlar ve çocuklar tarih boyunca en mağdur kısmı oluşturmuştur.

Ölüme taşıyan servisler

H. Merkezi: İşçi cinayetlerinde geçtiğimiz hafta işçilerini işyerlerine taşıyan işçi servislerinde yaşanan “kaza”lar sonucu 11 işçi yaşamını yitirdi. Niğde’nin Bor ilçesinde organize sanayi bölgesinde çalışan tekstil fabrikası işçilerini taşıyan servis minibüsü, hemzemin geçitten geçmeye çalışırken Adana istikametine giden yük treniyle çarpıştı. Kazada, **5 işçi** yaşamını yitirirken, **13 işçi** yaralandı. Daha önce de 22 Temmuz’da, Manisa’nın Alaşehir ilçesinde tarım işçilerini taşıyan servis aracı yolcu treni çarpışmış, bu “kaza”da da **6 işçi** ölümler **16 işçi** de yaralanmıştı.

BES: Darbe sonrası 40 üyemiz açığa alındı

H. Merkezi: Büro Emekçileri Sendikası (BES) Genel Başkanı Fikret Aslan, OHAL ilanı sonrası kamu emekçilerine başlatılan operasyonlarda 40 üyelerinin açığa alındığını belirtti. Üyelerinin yıllardır Gülen Cezaatı ve darbelere karşı mücadele ettiğini söyleyen Aslan, “*Kamu emekçilerinin hangi bankada hesap açtığı, çocuklarını yolladığı dershaneler, akrabalık ilişkileri, emekçilerin açığa alınmasında veri olarak kullanılıyor. Süreç hukuk içerisinde yürütülmeli, kurunun yanında yaş da yanmamalıdır*” diye konuştu.

BEDAŞ OHAL’i fırsata çevirmeye çalışıyor

H. Merkezi: BEDAŞ’ta çalışan 100’den fazla işçi, geçmişe dönük davalarını geri çekmedikleri bahanesiyle işten atıldı. İşten çıkarmaların asıl sebebinin şirketin, Milli Eğitim Bakanlığı ile başlattığı proje kapsamında devletten stajyerler için alacağı para olduğu belirtiliyor.

“OHAL’i fırsata çevirdiler” diyen işçiler, işten atmalara tepkili. Öte yandan haksız işten atmalara karşı eylem yapmak isteyen işçilere Tesiş tarafından “*OHAL sürecinde eylem yapmanın cezası 30 gün gözaltı süresi. 40 kişiden 10 kişi atılacak ama eylem yaparsanız bu sayı artabilir*” cevabı verildiği öğrenildi.

OHAL'e rağmen işçiler sokakta!

H. Merkezi: Başarısız bir darbe girişiminin ardından faturanın işçi ve emekçilere çıkarılacağı, "fırsat bu fırsat" denilerek OHAL'de emekçilerin haklarının kısıtlanacağı bilinen bir durum. Şimdi bu uygulamalar hayata geçirilmeye başlandı. 15 Temmuz'dan bu yana sokaklardaki tek hareketlilik AKP'nin kendisine yedeklemeye çalıştığı "demokrasi nöbetleri" eylemleri olarak lanse edilse de aslında işçi ve emekçiler haklarının kısıtlanmasına karşı sokaklarda olmaya, "FETÖ'cü" damgası ile işten atılma ya da tutuklanma tehdidinde karşı emeğini savunmaya devam ediyor.

Avon'da çadır direnişi sona erdi, kazanımlar sürüyor

Kocaeli Gebze'de bulunan **Avon** deposunda çalışan, **DGS-Sen'e** üye oldukları gerekçesiyle işten atılan ve 23 Mayıs'tan bu yana direnişte olan 8 işçi bir açıklama yaparak direniş çadırının artık açılmayacağını, ancak mücadelenin devam edeceğini belirtti. Avon yönetiminin sendikayı kabul etmediğini belirten işçiler, çadır direnişinin sonlanmasına karşın içeride örgütlenme faaliyetinin süreceğini ve direnişin sokaklara taşınacağını vurguladı. DGD-Sen'den yapılan açıklamada direnişin kazanımları şöyle sıralandı:

Taşeron firmanın değişmesi sebebiyle işçilere dayatılan ve içerisinde farklı yerlerde çalıştırılma, tecrübeli personele 2 ay deneme süresi getirilmesi gibi maddeler barındıran yeni sözleşmeleri 95 işçi bütün baskılara rağmen imzalamadı. Lavabo ve tuvaletlerin hijyenik olmaması işçilerin en büyük şikayetlerinden biriydi ve ısrarla böyle bir sorun olmadığını belirten AVON, işçilerin taleplerini duyduktan sonra aniden bütün tuvaletleri yeniledi.

Yemekhaneye mutfaktan sirayet eden kötü kokunun giderilmesi işçilerin bir diğer talebiydi ve 10 günlük tadilatla bu sorun da giderildi. 2016 yılı Ocak ayında gerçekleştirilen asgari ücret zammından sonra işçilere verilen performansa dayalı promosyon kaldırılmıştı ancak sendikalaşma faaliyetlerinin ardından geri getirildi. Ayakta çalışan işçiler için işçi sağlığı ve iş güvenliği kurallarına uygun olmayan zemine halı döşendi. Avon tarihinde bir ilk olarak işçilere Ramazan Bayramı öncesi kumanya dağıtıldı.

AVON, tarihinde bir ilke daha imza attı. İşçilerle patron temsilcileri toplantılar yaptı. AVON ve KLÜH yetkilileri işçilerle yaptığı toplantılarda 12 talebi yerine getireceğini söyledi. İşçilerden 3 ay zaman istendi. AVON ve KLÜH yetkilileri, işçilere 300-400 TL zam yapacağı sözünü verdi. İşten atılan işçilerin işe iadesi ve tazminatlarını almak için hukuk süreci başladı ve yakında AVON hukuk önünde de hesap verecek.

Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu eylemle kuruldu

DDSB, Partizan ve YDG'nin de bileşeni olduğu **Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu**, 30 Temmuz günü Galatasaray Meydanı'nda bir açıklama gerçekleştirerek kendini deklare etti. İşçiler Odakule önünden Galatasaray Meydanı'na kadar "**Sendika haktır, engellenemez**", "**Avcılar işçisi, direnişin simgesi**", "**İşçilerin birliği, halkların kardeşliği**" ve "**Taşeron işçisi yalnız değildir**" sloganlarıyla yürüdüler. Platform adına açıklamayı Deriteks Avrupa Yakası Temsilcisi **Ulaş Veyssel Arslan** okudu.

Avcılar'da direnen işçilere dönük kara propaganda yapıldığını ve OHAL'in CHP'li Avcılar Belediyesi tarafından fırsata çevrilerek direnişi kırmak için kullanıldığını belirten Arslan "**Bizler; kendini devrimci addeden; fakat her fırsatta işçileri sorgu odalarına çeken, mobbing uygulayıp, tehdit eden; 'vasıfsız işçi', 'Sendikacının aklına uyararak eylem yapıyorsunuz' diyerek hakarete bulunan, 'Önce çalışın hukuki hakları sonraki mesele' diyerek temel hakları yok sayan Belediye Başkanı'nın değil, direnen temizlik işçilerinin yanında olduğumuzu belirtmek,**

direnişteki Belediye-İş Sendikası üyesi Avcılar Belediyesi temizlik işçileriyle dayanışmak, halkla direniş arasında bağ kurulmasını kolaylaştırmak, verilen mücadeleyi ve direnişi büyütmek için Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu'nu kurduğumuzu deklare etmekten onur duyuyoruz" dedi.

Kastamonu'da iplik işçisi eylemde

Kastamonu'nun Araç ilçesinde Ramsey'e üretim yapan **Gürmen Giyim**'de Öz İplik-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçilerin fabrika önündeki direnişi sürüyor. İlk günlerde 60'ı aşkın işçinin örgütlediği eyleme katılım, 15 Temmuz'daki darbe girişimi ve daha sonra ilan edilen OHAL'in ardından azalsa da bekleniş sürüyor. İşçiler bir yandan fabrika önünde nöbet tutarken, bir yandan da İŞKUR'a başvuruyor. Şu ana kadar 50'yi aşkın işçinin çıkışı ve

rildi. İşçiler, bütün işçilerin katılımı ve sendika yöneticileriyle birlikte fabrika önünde olacaklarını ve eylemi güçlü biçimde sürdürmeye devam edeceklerini belirtiyor.

Coca Cola'ya grev kararı asıldı

Tek Gıda-İş Sendikası, **Coca Cola AŞ** ile yapılan TİS görüşmelerinin sonuçsuz kalması üzerine Türkiye'deki tüm fabrikalarına grev kararı astı. Bursa Kestel'de bulunan Coca Cola fabrikasındaki işçiler TİS görüşmelerinin sonuç vermemesi halinde 10 Ağustos 2016 tarihine saat 7.00 itibarı ile greve çıkacak.

Emaar Square'de inşaat işçilerinden ücret eylemi

İstanbul'da bulunan **Emaar Square**'de taşeron firma **Delta Mühendislik** bünyesinde çalışan **İnşaat-İş Sendikası**'na üye işçiler ödenmeyen ücretleri için direnişe başladı. Bir haftadır şantiye içerisinde işe çıkmayarak ücretlerinin ödenmesini isteyen işçiler, 26 Temmuz'da Emaar Square satış ofisi önünde eyleme başladı. Satış ofisi önünde araç giriş çıkışını kapatan işçiler bir görüşme talep eden Delta Mühendislik yetkilileri Cuma gününe kadar süre

talep etti. Direnişi işçiler Delta Mühendislik'in talebini kabul etmeyerek ücretlerinin derhal ödenmesini istedi. İşçilerin direnişi sonucunda patron geri adım atarak ücretlerin ödeneceğini söyledi.

Kayyum çaresiz(!), Ekoroma'da işçiler direnişte

Adana'da bulunan ve iflasını açıkladıktan sonra yaklaşık 1 yıldır kayyum tarafından yönetilen **Ekoroma** mağazası çalışanları, 4 aydır maaşını alamadıkları gerekçesiyle mağaza önünde direnişte. İşçiler 26 Temmuz'da kayyum yetkilileriyle görüştüler. Kayyum ellerinde para olmadığını iddia ederek ödeme yapamayacaklarını söyledi. Direnişte kararlı olduklarını belirten işçiler tazminatları ve ödenmeyen maaşları yatana kadar mağaza önünden ayrılmayacaklarını söyledi. İşçiler Ekroma patronu **Halil İzlemek**'in mağaza çalışanı bir kadına fiziksel şiddet uyguladığını da söyledi.

Qamişlo'da DAİŞ

Barbar DAİŞ çetesi yine Rojova'nın Qamişlo kentinde canlı bomba saldırısının başka bir çeşidi olan araç patlatma şeklinde onlarca insanı katletti. Rojava bölgesinin Qamişlo kentinde bomba yüklü kamyon ile saldırı gerçekleştiren DAİŞ'in saldırısı sonucu 60'tan fazla kişi ölürlen yaklaşık 200 kişi de yaralandı.

DAİŞ'in, koyunların da içinde olduğu kamyonla saldırısı sonucu PYD'ye bağlı güvenlik yetkililerinin de aralarında bulunduğu onlarca kişi katledilirken, yüzlerce kişi yaralandı ve şehir ise yerle bir oldu. Saldırıyı üstlenen DAİŞ'in yaklaşık üç ay önce de Qamişlo'da YPG Asayiş noktasına gerçekleştirdiği "intihar" saldırısında 4 asayiş üyesi yaşamını yitirmiş, 5 asayiş üyesi de yaralanmıştı. Bilindiği gibi YPG/J öncülüğünde verilen mücadelede zafere elde edildikçe DAİŞ, bu tarz saldırılara sarılıyor. En son Rakka'da Minbic hamlesi ile şehirde ciddi bir kurtarılmış bölge yaratmayı başaran YPG/J karşısında sıkışan DAİŞ çetesi, yenildiğini anladığı anda canlı bomba ve araçla saldırıya başlamaktadır.

DAİŞ elbette hedef aldığı noktaları sadece yenilince seçmiyor, saldırısı ile başka mesajlar da veriyor. Bu saldırıda da bomba yüklü kamyonun aslında Qamişlo'daki kanton yönetiminin Savunma Bakanlığına götürülmek istendiği, ancak götürülemeyince halkın arasında patlatıldığı açıklandı.

DAİŞ'in, yenilgi psikolojisi ile bu tür bir saldırıyı yaşama geçirirken Qamişlo'yu hedef seçmesi de tesadüf değil. Minbic'te yenilen DAİŞ, gücünü bu tarz saldırılar ile göstermek isterken Rojova'nın kalbi olan Qamişlo saldırısı ile düşmanına aynı zamanda buradan doğru da bir mesaj vermek istemektedir.

Öte yandan DAİŞ'in birçok saldırısı sonrasında Rojova'nın güvenliğine dair yürütülmek istenen tartışma önemlidir. BasNews'e konuşan KDP ile ilişkili Suriye Kürdistan Demokrat Partisi (PDK-S) Genel Sekreteri **Nûrî Birîmo**, "Bu tür olaylar PYD ve YPG'nin, Rojava'yı tek

başına savunamadığının göstergesidir. Bu yüzden Rojava Peşmergelerinin (Roj Peşmerge Birlikleri) Rojava'ya geçmesine izin verilmelidir" dedi. Bu şekilde bir baskı ile Rojava'da varlık göstermek isteyen farklı güçler onlarca insanın katledildiği Qamişlo katliamında da bu tartışmayı yeniden gündeme getirmek istiyor.

DAİŞ'in saldırı hedefi buyken Suriye Kürt Ulusal Meclisi (ENKS)'nin bu saldırılardaki rolü kafalara takılan diğer sorular arasında yer alıyor. Nitekim Haziran ayında Riha (Urfa)'da gerçekleştirilen PYD karşıtı toplantıya ENKS'nin katılımı bu kuşukları güçlendirmektedir. Bilindiği üzere Riha'da Arap aşiretlerinin bir araya geldiği ve federalizm karşıtı toplantı ile Kürtlere ve güçlerine yönelik çeşitli kararlar alındığı biliniyor. ENKS Başkanı İbrahim Bıra, bu toplantıya "misafir" olarak katıldıklarını ifade etmişti.

Qamişlo saldırısı ve KDP'nin tavrı

Qamişlo saldırısı üzerine durulurken KDP'ye birkaç söz etmeden geçmemek gerekir. Saldırıdan sonra yarım ağızla "kınayan" Barzani'nin KDP'si daha cenazeler yerdeyken saldırıdan sonra göndereceği ilacların propagandasına saldırıdan da çok yer verdi.

KDP'ye sorulan bir başka soru ise Qamişlo'da Rojava Asayiş güçleri ile rejim güçleri ar-

sındaki çatışmalar tüm şiddetiyle sürerken, KDP basınının rejim güçlerinin kontrolündeki güvenlik bölgesinden nasıl canlı yayın yaptığı yönündeydi!

Nisêbîn ve Şirnex hala yasaklı, hala yaslı!

H. Merkezi: Nisêbîn'de 14 Mart tarihinde uygulamaya konulan sokağa çıkma yasağı, 134 gün sonra kısmen kaldırıldı. Çatışmaların yoğun olarak yaşandığı, Abdulkadir Paşa, Fırat, Dicle, Yenişehir, Zeynel Abidin ve Kışla Mahallelerinde sokağa çıkma yasağı devam ediyor. Mêrdîn Valiliği tarafından yapılan açıklamada, 6 mahalle dışında kalan, sokağa çıkma yasağının kaldırıldığı mahallelerde ise 30 gün boyunca ikinci bir duyuruya kadar 21.00 ile 05.00 saatleri arasında sokağa çıkma yasağının devam edeceği belirtildi.

Şirnex'te ise "operasyon bitti" açıklamasına rağmen devam eden abluka 150'li günlerinde. Yetkililer tarafından operasyonların bittiğinin açıklanmasına rağmen yasak devam ederken, kentte gerçekleştirilen yıkımlar devam ediyor.

HDP'den miting "Darbelere hayır, demokrasi hemen"

H. Merkezi: Halkların Demokratik Partisi (HDP) "Darbelere hayır, demokrasi hemen" mitingleriyle halka buluşuyor. Darbe girişimine karşı alanlara çıkma kararı alan HDP, "Darbelere hayır, demokrasi hemen" sloganıyla düzenleyeceği mitinglerin startını 28 Temmuz Perşembe günü Dersim'de verdi.

Dersim: Eş Genel Başkan Figen Yüksekdağ'ın katıldığı miting Kışla Meydanı'nda yapıldı. Mitingde konuşan Yüksekdağ, "Bu top- rağın onurlu halkları bir kere daha her türlü darbeye karşı özgürlük diyoruz, direniş diyoruz, hemen demokrasi diyoruz, herkese demokrasi diyoruz dedik" şeklinde konuştu.

İzmir: Gündoğdu Meydanı'nda binlerce kişi, barış, demokrasi ve özgürlük istedi. HDP

Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş konuşmasında OHAL'in uzatılmamasını ve bir an önce sonlandırılması gerektiğini belirtti.

Mersin: HDP Kadın Meclisi Akdeniz İlçesi'nde kadın buluşması düzenledi. Grup adına

açıklama yapan HDP Siirt Milletvekili ve HDP Kadın Meclisi Sözcüsü **Besime Konca**, "Biz kadınlar olarak darbelere karşı özgürlüğümüzü savunuyoruz. Bunun için alanlarda olacağız. Bunun için sözümüzü söyleyecek, eylemimiz gerçekleştireceğiz" dedi.

Ankara: HDP Kadın Meclisi'nin "Biz kadınlar darbelere karşı özgürlüğümüzü savunuyoruz" diyerek başlattığı ilk kadın buluşmasında biraraya geldi. Mamak Tuzluca'yı'nda 29 Temmuz'da gerçekleştirilen buluşmada kadınlar sokaktan "Darbelere de OHAL'e de hayır" dedi.

“Kimyasal Hadım” tecavüzü engellemez! MEŞRULAŞTIRIR!

Meclise ilk olarak 2011 yılında AKP’li kadın milletvekilleri tarafından sunulan yasa değişikliği önerisi dün (26.07.2016) Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiş bulundu. Peki bu yasa değişikliği neydi, neyi kapsadı? Yasalar caydırıcı cezalar ve toplumsal suçların azaltılması, halkın haklarının güvence altına alınması için oluşturulur. Genelde söylenen, yapılan tanımlama bu. Peki bu yasa bunları sağlıyor mu? Eğer sağlıyorsa neden buna rağmen böyle bir yasa çıkartılıyor?

Resmi Gazete’de yayınlanan yasa, öncelikle sorunun nedenleri ve kökenleri ile ilgili sorunları anlamak ve buradan doğru yapılması gereken uygulamalardan uzak bir yerde durmakta. Bunun nedeni, cinsel istismar sorununu salt hormonlara yani insani dürtülere bağlayarak cinsel istismarı meşrulaştırmasıdır. Cinsel istismarın nedenini insanların cinsel dürtülerine bağlayarak asıl sorundan kaçılmaya, görmezden gelinmeye çalışılıyor veya yasaları çıkartanlar bu durumları kavrayamayacak seviyelerde. Çocuk yaşta evlendirmelerin, evlilikte tecavüzün, “namus” adı altında cinayetlerin oldukça sık yaşandığı ve önüne geçilmediği bir toplumdayız.

Yalnız toplum mu? Devlet de tüm bunları besleyen mekanizmalarla dolu. Suçlulara gereken cezaların bile verilmediği bir ülkede yaşıyoruz. Yaşanan cinsel istismar olaylarında birçok kez “çocuğun rızası vardı” gerekçesi, ceza indirimlerine yol açarken bir de üzerine bu yasa yaşanacak olan şiddet ve cinsel istismar olaylarını artıracak bir yerde durmaktadır.

Cinsel şiddetin nedenlerinden en

temeli ve bilineni erkekliktir. Erkek kafa ve toplumsal cinsiyet, cinsel istismarın başlıca nedenidir. Erk kişi karşısındakine karşı olan üstünlüğünü gösterme amaçlı erkekliğini üretmek şiddet uygular. Peki bu yasayla ortadan kaldırılması gereken asıl mevzu olan erklik kalkacak mı? Tabii ki hayır! Tam tersi bu yasa “erkekliği elinden alırım” şeklindeki tehdit yolu ve sorunu tamamen cinsel isteğe bağlayan bakış açısıyla erkekliği yeniden üretiyor ve erkek şiddetini meşrulaştırıyor.

Politikasızlık kapatılıyor

Devlet/iktidar toplumun sapkın ve şiddet dolu “erkek” yanına karşı üretilmediği politikaların yani politikasızlığının ve yanlış uygulamalarının üzerini kapatmaya çalışıyor. Veya yukarıda belirttiğimiz gibi durumu zaten hiç bu yönlerden ele almıyor yani bu politikaları üretebilecek seviyede değil. Bu durumda, “halk için en doğru yasaları, uygulamaları yapması” için seçilen meclis cahilliğin dibine vurmaya devam ediyor, ama bu cahilliğini bilme ve sürdürme konusunda cahil değil, bunu oldukça bilinçli yapıyor!

Uygulama çözüm olmadığı gibi cinsel eğitime önem verilmeyen ülkelerde şiddet ve cinsel istismar olaylarının daha fazla arttığı bilinmektedir. Cinsel eğitim de tek başına yeterli değil... Cinsel saldırıya karşı toplumsal mekanizmaların kadın, çocuk ve LGBTİ kesimler gibi erkek kast sisteminin altında ezilenlerin lehine bir biçime büründürülmesi olmazsa olmazdır. Bu da ancak patriarkaya karşı örgütlü bir mücadele ve alternatif mekanizmaların yol-yöntemini yaratmakla mümkün olabilir.

“Darbeye karşı en tutarlı mücadeleyi kadınlar verecek”

İstanbul: “Darbelere Karşı Özgürlüğümüzü Savunuyoruz” şiarıyla birçok kadın kurumunun ortak düzenlediği eylem 31 Temmuz Kadıköy’de gerçekleştirildi. Eylem yoğun polis ablukası altında, halaylar ve zılgıtlarla başladı. Düzenlenen eyleme KJA, Kaldıraç, HDP, SKM, KÖZ, LGBTİ, Yeni Demokrat Kadın, Yeryüzü Kadınları, Halkevci Kadınlar, Yeni Kadın Dünyası, EHP’li Kadınlar, Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, Çağrı Dergisi mitinge katılım sağladı.

Kendi güvenliklerini alan kadınlar polis tarafından sık sık taciz edildi. Polis kadınlara hakaret ve küfür ederek eylemi provoke etmeye çalıştı. HDP görevlisi bir kişi ise darp edilerek gözaltına alınmaya çalışıldı. Miting alanına giren DİHA muhabirinin de çantasının arandığı sırada not defteri hukuksuz bir şekilde okunmaya çalıştı. Buna karşı çıkan muhabir tartaklandı.

“Bunlar o gün de katildi bugün de katil”

İlk olarak konuşma yapan HDK Eş Sözcüsü **Gülistan Koçyiğit**, “Biz sadece askeri darbeye değil sivil darbeye de karşıyız. ‘Aklımız almıyor bir halkın aldığı savaş uçağı nasıl halkını bombalar nasıl meclisini bombalar’ diyenler ‘ya uzaktan bombalayın şehirleri bitsin’ diyorlardı ‘taş üstünde taş baş üstünde baş koymayın’ diyorlardı. Biz diyoruz ki özgürlük, demokrasi, eşitlik, hak, adalet herkese lazım. Bugün şu anda tutuklanan bütün generaller, savcılar, hakimler bu ülkenin dibine dinamit döşerken KCK davalarıyla yüzlerce Kürt siyasetçisini tutuklarken o generaller basına demeç demeç brifing verip nasıl o kentleri yerle bir ettiklerini anlatırken hepsi milli birer kahramandı. Ama ne oldu 15 Temmuz’da kendi meclisini bombalayan kendi halkını katleden birer katile dönüştüler. Bunlar o gün de katildi bugün de katiller.”

HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** ise “Eğer bu zamana kadar meydanlarda kadınlar olsaydı, meydanlarda özgürlük olsaydı; meydanlar tanklarla işgal edilmeyecek, bu ülkenin dört bir yanında darbe saldırıları yaşanmayacaktı. Bizler her yerde kadının özgürlüğünün darbelere karşı her türlü faşizme ve zulme karşı demokrasi demek olduğunu biliyoruz. Bizlere bu zamana kadar meydanları dar edenler çok iyi bilsinler ki bizler her zaman vardık, varız, var olacağız! Bugün Türkiye’de darbelere, her türlü darbeye karşı, en tutarlı mücadeleyi yürütecek toplumsal kesim kadınlardır” dedi. Yüksekdağ’ın konuşmasının ardından miting “Eylem Atışı istiyoruz”, “Jin Jıyan Azadî” sloganları ve zılgıtlarla sona erdi.

OHAL'le hapishanelerde işkence olağanlaştırılıyor

H. Merkezi: OHAL'in ilan edilmesiyle birlikte ilk icraat alanının hapishaneler olacağı daha önce yayınlanan kimi haberlerden ortaya çıkmıştı. 3 kişilik hücrelerde 6-7 kişinin kalmak zorunda bırakıldığı, görüş ve hapishane içi kimi hakların törpülediği, işkence ve sürgün sevk uygulamalarının olağana büründürüldüğü hapishaneler, OHAL'in hedefinde esasta halkın ilerici kesimlerinin yer aldığını ortaya koyan bir gerçeklik olarak karşımıza çıkıyor.

Daha OHAL'in ilk gününden hapishanelerde avukat, aile, arkadaş görüşlerine engeller konuldu, tahliye ve telefonla görüşme hakları yasaklandı. Bir süre sonra yasaklarda kimi geri dönüşler yaşansa da, bu kez işkence ve sürgün sevk haberleri ardı ardına gelmeye başladı. İlk olarak Tekirdağ, Sincan ve Kırıklar F Tipi Hapishanelerinden 3'er kişilik hücrelerdeki tutsak sayısının 6-7'ye çıkarıldığı, bu da yetmezmiş gibi sürgün sevkler baş vurulduğu haberleri geldi. Darbe girişimi gerekmesiyle tutuklananların boşaltılan yerlere yerleştirildiği belirtilirken, böyle bir durumun söz konusu olmadığı Kürdistan'daki hapishanelerde de yüzlerce tutsak sürgün sevkten payını aldı.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'den TKP/ML dava tutsağı **Fehmi Karaman** gönderdiği mektupta "Şu anda üç ranzalı olan hücrelerde altı kişi kalıyoruz, bu nedenle üç kişi yerde yatmak zorunda kalıyor" dedi. Karaman, Hayat TV vb. kanalların gerçekçe gösterilmeksizin kapatıldığını belirterek hasta tutsakların tedavileri için hastaneye sevklerinin de gerçekleştirilmediğini aktardı. Karaman bütün bunların yanı sıra Özgür Gelecek gazetesinin de hapishane yönetimi tarafından 1 aydır kendilerine verilmediğini belirtti.

Hasta tutsağa "Şehitler ölmez vatan bölünmez"li saldırı

Darbe girişimi birçok hapishanede olduğu gibi Metris Hapishanesi'nde de keyfiyetin, tutsaklara dönük saldırıların meşrulaştırılmasının vesilesi yapıldı. Metris'te bir adli tutuklu, hasta tutsak **Cengiz Çelik**'in kaldığı hücreyi basıp 18 yerinden şişleyerek yaraladı. Bunun üzerine İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı yapan ailesi "Saldırgan anahtarı alıp Cengiz'in odasına giriyor. Türk bayrağı çıkarıp 'Şehitler ölmez vatan bölünmez' diye bağırarak elindeki şişi Cengiz'e batırmaya çalışıyor. Abim 15 Temmuz saldırı tarihinden 2 gün önce mesane kanserinden ameliyat oldu. Kendisini toparlayamadan cezaevine getirildi. Bu durumunu fırsat bilen saldırgan Cengiz'in odasına girerek, göğüs, kalp gibi ölümcül yerlerine saldırıyor" şeklinde açıklama yaptı.

Diğer yandan DBP Eski Yöneticisi **Sekvan Yaman**'ın, kaldığı Rize E Tipi Hapishane'de intihar ettiği belirtilmesine karşın ailesi bunun doğru olamayacağını belirten açıklama yaptı: "Bu onun ilk tutuklanması değildi, daha önce de defalarca tutuklandı ve çıktı ama mücade-

leci kimliğinden bir an olsun ödün vermedi. Rize Cezaevi müdürünün, bize verdiği tek cevap kardeşimin intihar ettiği. Oysa biz birkaç gün önce kardeşimle telefonda görüştük ve cezaevinin baskısı dışında bir rahatsızlığı olmadığını söyledi" diyen kardeşi Ekrem Yaman, "Ön otopsi raporunu istedik onu da savcı avukat aracılığıyla vereceklerini söyledi, elimizdeki tek belge kardeşimin ölüm belgesi" sözleriyle durumun tamamen şaibeli olduğunu anlattı.

Tutsaklara işkenceli sürgün

Sincan F Tipi Hapishanelerinde tutulan ve aralarında TKP/ML dava tutsaklarının da olduğu tutsaklar işkence edilerek Sincan'dan Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'ye getirildiler. Burada da çıplak arama dayatmasına maruz kalan ve karşı çıkan tutsaklar işkenceye uğradı ve bir süredir de temel ihtiyaçlarından yoksun bir şekilde hücrelere konuldular.

Tekirdağ'dan Bolu F Tipi Hapishane'ye sürgün edilen Tutsak Partizan **Baysal Demirhan**, bu sürgün sırasında darp ve çıplak arama işkencesine maruz bırakılmıştı. Demirhan şimdi de Bolu'dan Edirne F Tipi Hapishane'ye sürgün edildi. Tutsak Partizanlar'ın görüşçülerine verdikleri bilgiye göre Demirhan, çıplak arama dayatmasına karşı çıktığı gerekmesiyle darp edilmiş, işkenceye uğramıştır. Demirhan'ın durumunun iyi olmadığını belirtiyor.

Silivri: "Hepinizi asacağız!"

Silivri 2 No'lu L Tipi Hapishane'de tutulan Tutsak Partizanlar **Ali Yetgin**, **Cevahir Vurucu** ve **Bulut Doğan**'ın avukatlığını yapan Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından **Aylin Kırıkçu** müvekkillerinin yaşadığı işkenceyi şu şekilde anlattı: "22 Temmuz günü yaklaşık 30-40 gardiyan bir anda koğuşa giderek yaklaşık 3-4 aydır duvarda bulunan, her aramada karşılaştıkları ve daha önceden sorun teşkil etmeyen İbrahim Kaypakkaya posterlerini 'yasa dışı' olduğu gerekmesiyle duvardan indirmelerini müvekkillerimden istiyor. Posterlerin herhangi bir suç teşkil etmediğini belirten tutsaklarla yaşanan tartışma sırasında 3-4 gardiyan, Ali Yetgin'i darp ediyor. Karşı çıkmaya çalışsan diğer tutsaklar da işkenceye uğruyor. Tam bu sırada bazı gardiyanlar 'Hepiniz teröristsiniz, gününüzü göreceksiniz. Hepinizi asacağız' diye bağırıyor. Sonra Yetkin'i koğuştan çıkararak ellerine ters kelepçe takıp, ayaklarını da kelepçeleterek süngerli odaya kapatmışlar. Koğuşlardan gelen tepkiler üzerine Ali Yetgin'i süngerli odadan çıkarmak zorunda kalan gardiyanlar Ali'yi revire götürmüş, ancak buradaki görevli doktor,

darp izlerini görmesine rağmen hiçbir işlem gerçekleştirilmemiş." İşkencenin bununla da sınırlı olmadığını belirten Kırıkçu, hapishane idaresinin Ali Yetgin'in süngerli odadan çıkarılmasını isteyen yaklaşık 10-15 tutsak hakkında "gereksiz butona basma", "kapı dövme" gibi gerekçelerle ayrı ayrı 4 soruşturma açtığını da ekledi.

"Adli bir tutsağın kendini yaktığı iddia ediliyor"

Müvekkillerinden edindiği bilgiye göre dilekçede hapishanede tutsakların sohbet hakkının gasp edildiğini, diğer koğuşlar birlikte spora çıkarıldığı halde, kendileri ayrı çıkarıldığı için fiilen spor hakkının da kullanılmadığını belirten Kırıkçu, hapishanede yaşanan diğer OHAL manzaralarını da şu şekilde aktardı:

"Geçen hafta Gençlik Koğuşu'nda kalan 4 adli tutuklu, Kürtçe şarkı ve marş söyledikleri için koğuşlarından alınıp tek kişilik hücrelere konulmuşlar. Adli tutsakların kimi vahim iddiaları da var. Adililer siyasi tutsaklara yaşadıkları hakkında çeşitli iddialarda bulunarak kendilerinin her koğuşa giriş çıkışta dövüldüklerini, revire götürülmek istendiklerinde koğuştan çıkarılıp dövülüp revire götürülmeden geri getirildiklerini söylemişler. Daha büyük bir iddia daha var, ancak bu durum basına yansıtılmamış. Adililer geçen hafta gardiyanların fiziksel ve psikolojik işkencesine dayanamayan F-3'ün üst koğuşunda kalan bir adli tutuklunun hücre sinde yatağına girerek kendini yaktığını belirtiyor." Darbe girişiminin ardından tutuklanan üst rütbeli bir yarbay olan **İsmail Çakmak**'ın da Silivri'de konulduğu hücrede intihar ettiği basına yansımıştı.

AKP'nin "mesken" faşizmi ve darbe karşıtlığı

15 Temmuz günü gerçekleşen ve halk kitlelerinin toplumsal hafızasında ciddi bir yer edinen darbe, ordu içinde yeterli desteği görmeyen veya destek görüp sonrasında ortaya sürülen bir grup tarafından bir girişim ile tazelenmiştir. Çeşitli komutalarda yer alan ordu mensupları darbe girişiminin başarıya ulaşamayacağını anladıklarında teslim oldular. Bir kısmı da çeşitli operasyonlarla gözaltına alındı.

Darbenin başarıya ulaşması ve ulaşmaması bir yana darbeye nasıl bakacağımız da önemlidir. Darbe; esasında devletin devamlılığını sağlayan ve toplumsal çelişkiler üzerinden beslenen, kitleleri bir kaldıraç olarak kullanan bir askeri ve siyasi operasyon/politikadır. Bu kapsamda darbe devletin kendini ortaya koymasındır. Bu durumun klik dalaşında bulunduğu görünümü, bu kliklerin devlet içinde örgütlenme kapsamı ile şekillenir. AKP iktidarının devletin alt-üst yapı kurumlarında örgütlenme çabası yeniye dayanmamaktadır. Zira AKP'nin kendini DP ve AP döneminin devamacısı olarak göstermesi aslında tarihsel olarak TC devleti içinde kendini var eden bir kliğe işaretler. Hakim sınıfların ideolojik alanda daha fazla dini ulema kesiminden beslenen bu klik kendini bugün bizlere AKP olarak göstermektedir. Yarı-feodal unsurları kendi bünyesinde daha fazla barındıran bu klik sınıf mücadelesi karşısında gelişen siyasal İslamcı ideoloji ile kitlelerin demokrasi ve devrim arayışını kullanma maharetini örgütlediği sokak eylemleri ile göstermiştir.

İslam referanslı burjuva feodal bir klik olan AKP iktidarının bekasını sürdürmeye dönük çabaları toplumsal tepkileri örgütlemişse de aynı zamanda kendi kitesini de militarist bir şekilde örgütlediğini göstermiştir. 14 yıllık pratiğinin adı her ne kadar "milli irade" şeklinde adlandırılrsa da, bu irade esasında AKP'nin kendi siyasal varlığının "bodyguardı" olmuştur. Gezi İsyanı'nın intikamını alırcasına meydanlara çağrı yapan AKP, demokrasi nöbetleri adı altında, gücünü psikolojik olarak zihinlere kazımaya çalışmıştır. Ulaşımın ücretsizleştirilmesi, toplu taşıma araçlarının faşist ezgilerin zorla dinletilmesi aslında darbenin en net ifadesidir.

Esas sınıfsal dinamikleri zayıflatmak

Darbeler toplumsal dinamikleri zayıflatacak bir şekilde devletin devamlılığını merkezine alır ve stratejisi de budur. Dolayısıyla darbe bir iktidara değil aksine halk kitlelerine karşı yapılır. Devlet nezdinde yaşanan ise darbe değil aksine yeniden dizayndır. Dolayısıyla 15 Temmuz sabahı sokaklara çıkan kitlenin AKP'yi koruma güdüsü bir yana birçok kesimin gözden kaçırdığı bir "darbe karşıtlığı" da söz konusudur. Ancak sistemi hedef almayan bu darbe karşıtlığının hakim sınıflar arası dalaşta bir parti taraftarlığına, hakim sınıf ve kliklerinin kaldırıcına dönüştüğü görülmektedir. AKP iktidarı toplumsal hafızanın ana kolonlarından biri olan darbe karşıtı öfkeyi

kullanarak meşruluğunu sağlamayı önemli oranda başarmıştır. Sokakları ilk anda dolduran kitle ve bilinci ile ardından sokakları mesken eyleyen kitlenin bilinci aynı değildir. Gerçek çelişki üzerinden giydirilen manipülasyon kılıfı bugün faşizmin sokaklarda örgütlediği tabloyu karşımıza çıkarıyor. Her şeyden önce faşizm bir "kütle ideolojisi"dir ve insanın bireyselleşmesini ve bireysel tercihinin geliştirmesini yadsıyarak onu kütle içinde eritir ve kütlenin en "arkaik" hislere kapılmasını sağlayarak buradan beslenir. "Örgütlenmiş bir ideoloji olarak faşizm bir nevi sürüleştirmeye karşılık gelen ve insanın hayvansal güdülerinden beslenen bir 'toplumsal histeri'nin bütün bu hayvanlaşma'ya karşı mükemmel bir örgütlenme ile kontrol altına alınması ve önderliğin tanımladığı istedik davranışlar doğrultusunda yönlendirilmesi becerisidir." (Gerçilik Küreselleşirken Faşizm Yeniden mi?/Ütopya Yayınları/Ankara 2000/Syf:7)

Hakim sınıfların aslında sivil alanda askeri gücü konumundaki bu ideoloji esasta **toplumsal bir histeri** yaratır. Bu toplumsal histerinin besin kaynağı "düşman yaratmak"tır. Kitlenin memnuniyetsizliğinin esas ve gerçek nedeni yerine hırs ve düşmanlıklarını, hınçlarını yönlendirebilecekleri "milli düşmanları" ve milli tehditleri" yaratma ve onları sahicleştirme yeteneği faşizmin başarısının ön koşuludur. Toplumsal çelişkilerin esas kaynağını göstermemek ve iktidarın bekasını için soyut varlıklar veya klik dalaşında ilgili merciler gösterilerek faşizm toplum içinde örgütlenir. Ancak kısaca belirtmek gerekirse kitlelerin yabancılaştırılarak devlet aygıtının silahına dönüştürülmesi çağımızda demokratik çelişkilerin kullanılmasıyla gerçekleşmektedir.

Bu durum onların çelişkilerinin yükseldiği zemini değiştirmez ve bizlerin bu durum karşısında oldukça titiz bir politikaya ihtiyacı vardır. Bu titizlik demokratik zemin nüvelerinin sosyal ve siyasal çelişkilerin görmezden gelinmemesidir ve bunun politikaya kaynaklık edeceği ilkesidir. AKP'nin sokağa çağırıldığı kitleyi tanımlarken doğrudan gerici diyerek geçiştirmek sınıfsal çelişkileri yok saymak anlamına gelir. Menfur, klasik faşizm tanımlamalarının aksine faşizm ruhların ikna edici diktatörlüğüdür. Ruhları ikna edilen çelişkili yığınların "demokrasi" içinde de yönlendirmek pekala mümkündür. Bugün açısından da faşizmin aldığı görünüm budur. AKP'nin kitlelerin çelişkilerini yeniden akort etmesinin bir biçimi olarak sokak eylemleri insanların kendi varlık zemini koruma gü-

düsüdür. Ancak esas korunan ise onu yönlendiren kliğin faşizmdeki becerisi bekasıdır. Sınıf savaşımının ve çatışmasının yerine ikame edilen faşizm aslında yığınların kendi çelişkileri ekserinde girdikleri gerici kanallar üzerinden kendi varlığına saldırmasıdır. Dolayısıyla darbe karşısında sokağa çıkan kitle bir yandan sokaklarda demokratik olarak "darbeye karşı çıkarken" aynı zamanda bir başka kliği üreterek bir iktidarın darbesine dönüşmüş ve devrimci demokrat kitlelere yönelik saldırının silahı olmuştur. Bu aynı zamanda sokağa çıkan yığınların kendi kurtuluşlarına saldırısıdır.

Sokakları mesken eyleyen ve AKP iktidarını yeniden üreterek koruma altına alan kitlenin bahsini ettiğimiz şekilde iktidar tarafından sorunun kaynağından kopartılarak örgütlendiğini ve yine devleti re-organize ettiğini söyleyebiliriz. AKP'nin kitleleri sokağa çağırırken kullandığı temel zemin dikkate alınmalıdır. Kuşkusuz kitleler AKP'nin bekasını korumak için sokağa çıkmıştır. Ancak özünde bu bekayı üretecek çelişki ve buna uygun politika da AKP ile bütünleşmiştir. Sokağa çıkan ideoloji, geleneksel Kemalist ideoloji ile çelişkileri bulunan kesimdir ve yıllardır bu komprador burjuva kesim ile rekabet halindedir. Kendi kurtuluşunu bir başka komprador burjuva feodal bir kliğe teslim etmiş olan ve Cumhuriyet tarihinin klasik Kemalist ideolojisinin mağduru olan bu kitleler, bugün bu kliğin kaldırıcına dönüşmüştür. Türkiye'nin yapısı gereği gelişemeyen milli burjuvazinin emperyalizm ve komprador kapitalizm tarafından sürekli baskı altına alınması söz konusudur. AKP ise kendisinden önceki iktidarlara "lanetleyerek" "milli talepleri" karşıladığını iddia ederek kendisine kaldıraç olarak kullanmaktadır.

Bugün yürürlüğe sokulan OHAL ile de kendi ve TC devletinin bekasını sağlama alma operasyonuna girişen AKP'ye karşı verilecek mücadelenin niteliği, faşizmi geriletebilecek somut politikalar üretmekle mümkündür. Faşizmin ve "darbe karşıtlığı"nın devrim ve demokrasi mücadelesine yöneltilen bir silah olarak ele alındığı OHAL günlerini mücadelemizle, direnişimizle devrim ve gerçek demokrasi mücadelesinin kaldırıcı haline getirmeliyiz.

Anti-faşist tutsaklarla dayanışma

H. Merkezi: Dünyanın çeşitli ülkelerinde bir araya gelen eylemciler, 25 Temmuz **Anti-Faşist Tutsaklarla Dayanışma Günü**'nde, tutsaklara özgürlük istedi. Her yıl 25 Temmuz da Anti-Faşist tutsaklara özgürlük talebiyle yapılan eylemler, bu yıl da ABD, Rusya, İngiltere, Avustralya ve birçok ülkede gerçekleştirildi.

Nepal'de Maoistler toprak talebiyle genel direniş başlattı

H. Merkezi: Nepal Komünist Partisi(Maoist) 5 milyon topraksız köylünün toprak talebini dikkate almayan hükümete karşı direniş başlattı.

25 Temmuz'da ulusal çapta genel grev ve genel direniş örgütleyen NKP(Maoist) ülke genelinde yaşamı durdurdu. Araçların çalışmaması, okullar, iş yerleri ve fabrikala-

rın kapalı olması nedeniyle hayat durma noktasına geldi.

NKP(Maoist) sözcüsü **Khadga Bishwakarma** "Hükümet 5 milyon köylünün sorunlarını çözmek için hiçbir şey yapmıyor. Köylülerin taleplerine şiddetle cevap verilince, genel grev-genel direnişe başvurmak zorunda kaldık" dedi.

Yeni Kadın tutsağı Büyükavcı: "Umutsuz değilim"

H. Merkezi: ATİK davası sürüyor. Bu hafta Türkiye'de Diyarbakır 5 No'lu Hapishane ve daha sonra da faşizmin saldırılarına karşı direnişle tanınan devrimcilerden **Müslüm Elma**, ATİK üyesi **Seyit Ali Uğur** ve Yeni Kadın üyesi **Banu Büyükavcı** savunmasını gerçekleştirdi. Duruşmalara dayanışma sloganları damgasını vurdu.

25 Temmuz günü görülen duruşmasında Büyükavcı, tutsaklık sürecindeki işkenceyi anlatarak, hapishanede kendisine uygulanan tecrit ve tretman uygulamalarının insanlık suçu olduğunu söyledi. 23 saat hücrede tek başına tutulduğunu ve bir saat diğerlerinden ayrı olarak havalandırma hakkını kullanabildiğini vurgulayan Büyükavcı, bu süreçte bazı mahkumlar tarafından şiddet içerikli tacizlere maruz kaldığını da anlattı. Koridorlarda tesadüf eseri başka mahkumlarla karşılaşma durumunda o mahkumların sırtlarını dönmek zorunda bırakıldıklarını belirten Büyükavcı, insanların sosyal varlıklar olduklarını, bu türden işkencelerin insan sağlığı üzerinde önemli etkileri olduğunu belirtti.

Büyükavcı, iddianamede geçen "kadınların ayrımcılığa uğradıkları" anlayışını reddetdiklerini, erkek egemen sistemin uygulamalarının sadece ayrımcılık meselesi olmadığını, meselenin emperyalist kapitalist sistem tarafından üretilen bir sorun olduğunun bilinçli olarak göz ardı edildiğini dile getirdi. Tüm dünyada mücadele eden kadınların mücadelelerinden ve kırıma uğrayan kadınlardan örnekler veren Büyükavcı, Batı Avrupa'da mülteci kadınların sorunlarını dile getirerek, en

fazla etkilenen ve dolayısıyla en fazla ezilen kesimi oluşturduğunu belirtti. Erkek egemenliğinden kaynaklı insanlığın ve özellikle kadınların yaşamak zorunda bırakıldıkları hayatın ümitsizlik yayabileceğini belirten Büyükavcı, "Ancak ben ümitsiz ve umutsuz değilim. Tarihin, adaletsizlikleri affetmediğini biliyorum. İnsanlık geçmişin despotlarını ve dikta rejimlerini alt ettiği gibi, bugün de öyle yapacaktır" dedi.

Türkiye'de 15 Temmuz'da yaşanan darbe girişiminin ardından davanın düşürülmesine ilişkin dilekçe verdiklerini hatırlatan Büyükavcı'ya, mahkeme başkanı, düşürülme dilekçesi bağlamında savunmaya tekrar söz hakkı ve karar vereceklerini belirtti. Savunma avukatlarının verdikleri bir diğer dilekçe ise tercümanın değiştirilmesine yönelik oldu. Mahkeme bu konudaki kararını bir sonraki duruşmada vereceğini belirtti. Büyükavcı'nın avukatı müvekkili ile görüşmede zorluk yaşadığını belirterek bu durumu eleştirince mahkeme senatosu konuyla ilgileneneğini belirterek duruşmaya son verdi.

"Haydutlar arası çatışmada tercih yapılmaz"

Müslüm Elma'nın savunma yaptığı 22 Temmuz Cuma günü görülen duruşmaya ATİF kurucularından **Osman Uludağ**, MLPD Başkanı **Stefan Engel** ile MLPD'nin yöneticileri de katıldı. Elma siyasi savunma gerçekleştirdi.

Elma, 1900'lerden bugüne Alman emperyalizmi ile Türk devleti arasında süren ilişkilere değinerek, 1915 Ermeni Soykırımında Al-

manya'nın katkılarına ve Kemalist diktatörlüğün Hitler hayranlığına ve bugün de Angela Merkel'in Tayyip Erdoğan'a olan desteğine dikkat çekti. "Bugün işlenen suçlarda ve katliamlarda rolünüz ve sorumluluğunuz var Berlin, bugün yapılanları kabul etmek ve özür dilemek için bir 100 yıl daha mı geçsin diye bekleyeceksiniz? Ben, dünya proletaryasının ve Alman işçi ve emekçilerinin sizi bir 100 yıl daha taşımayacaklarını, tarihin çöplüğüne gönderilerek, eşit, adil ve barış içinde yaşanacak bir toplumsal sistemin kurulacağını ümit ediyorum" dedi.

Elma, Türkiye'de yaşanan darbe ve OHAL'e ilişkin konuşmasında "Bizler askeri darbelerle karşıyız. Bugüne kadar Türkiye'de yapılan tüm darbelerin esas mağdurları ileri-cidevrimci güçler ve ezilen geniş emekçi yığınlar olmuştur. Son darbe girişimi egemen sınıflar ve onların militarist güçleri cephesinde yaşanan bir iç iktidar mücadelesidir. Yani haydutlar arası bir çatışmadır. Bunlar arasında tercih yapılmaz. Bilakis bunlara karşı mücadele edilir" dedi.

"Ezilenlerin iktidar mücadelesi 'terörizm' değildir"

27 Temmuz günü görülen ATİK davasının 10. duruşmasında savunmasını yapan Seyit Ali Uğur "Burjuvazinin egemen, baskı ve sömürü politikalarına karşı, işçilerin ve ezilenlerin iktidar mücadelesinde zora başvurmaları 'terörizm' olarak değerlendirilemez" dedi.

TKP/ML'nin Avrupa'da "terör örgütleri" listesine alınmaya çalışılmasına tepki gösteren Uğur "TKP/ML, Türkiye ve T. Kürdistan'ında faşist devlet terörüne karşı halkımızın kurtuluşu için mücadele eden komünist devrimci bir örgüttür. Onu karalayarak ezilen halklar ve dünya proletaryası şahsında oluşturduğu güveni ve saygınlığı azaltamazsınız" dedi.

Uğur'un duruşması 5 Ağustos Cuma günü devam edecek. Ardından yaz tatili dolayısıyla ATİK tutsaklarının mahkemelerine 2 Eylül Cuma tarihine kadar ara verilecek. ATİK ve UPOTUDAK, 2 Eylül tarihinde başlayacak duruşma öncesi mahkeme önünde kitlesel bir miting yaparak, tutsakları sahiplenmeye devam edeceklerini ve tutsaklar özgür oluncaya dek davanın takipçisi olacaklarını belirttiler.

“İnsana yaraşır şekilde yaşanmalıdır. Köle olarak değil!”

Gazi'nin konduları tanırdı onu. Sıcak sohbetleriyle bilirdi insanlar. Bir an çıkıp geldiği, kendisiyle birlikte neşe getirdiği kondular. Sadece Gazi değil belki de. Zeynel Erdoğan yoldaşla birlikte görünürden bazen. İki dost insan, gülüşü iç ısıtan iki adanmış yürek... Uğradıkları her kondularda gönüllerinde yer ediyorlardı halkımızın.

O günler çok iş düşünüyordu hepimize, oradan oraya koşturuyorduk. Çok deneyimli değildik ama coşkun birer yürek taşıyorduk. Hatice yoldaş daha olgun ve deneyimli gözüküyordu. 1999, 12 Mart'ında sokak sokak nasıl çatışmışlar, anlatırdı, dinlerdim. Biz erken safdışı kalmıştık. Hatice yoldaşlar çatışacaklardı daha. Soğukkanlıydı Hatice, fazla direnemeseler de meydan okumuşlardı düşünmana. Gençlik faaliyetiydi, savaşın kızılığını şehirlerde yankılandırmaktı görevimiz. Fakat biliyorduk ki hepimizin yüreği dağlarda atıyordu. Zeynel yoldaş kış biter bitmez gitmişti bile. Sinan, Aşkın... birçok yoldaşla biz de yaza girerken ulaşmıştık dağlara. Geride kalan yoldaşlara çok iş düşünüyordu. Onlardan biri de Hatice yoldaştı.

Çok beklemedi o da. 2000 yazında bu sefer onun gerillaya katılımı vesilesiyle karşılaşmıştık. Kilo almış, gerillanın pek de tercih etmeyeceği bir fiziki yapıya “kavuşmuştu”. Ama sorun değildi. Yeter ki o dişini sıksın, gerisi kolaydı. Zaten onun en iyi bildiği şeylerden biri dişini sıkabilmektir. Hem sinirlendiğinde, yoldaşlarla ilişkilerinde hem de esasta mücadelede gerekli sabır ve dirayeti göstermede. Yaşamından, daha önceki faaliyetlerinden şekillenmiş birçok olumlu özelliğe sahipti. Bu yüzden kendinden emindi bir yanıyla. Bu da güven vericiydi. İki yoldaş birlikte katılacaklardı gerillaya. Diğer yoldaş, Cihan Fındık'tı. O da neşeli ama biraz çekingendi. Hatice yoldaşın gerillaya katılımı tam da ona denk düşer şekilde biraz maceralı ve komikliklerle doluydu. Artık bölgedeydik ama terslikler bir tane değildi. Araç saatleri değişmiş, varacağımız yere erkenden varmak zorunda kalmıştık. Orada vakit geçirmek başlı başına bir sorundu. Ortalıkta biraz fazla dolaştıysak da görünürde bir şey yoktu. Yolculuk yapacağımız araç sahiplerinin inceleyici bakışlarını ve garip davranışlarını saymazsak! Sonuçta son yolculuğumuza da çıkmıştık. Artık karanlık çökmüş ve yol kontrolleri daha sorun olabilecek duruma gelmişti. Düşmanın araziye pusu attığı bir noktaya yaklaşıyorduk. O civarı geçsek tamamdı. Fakat virajlı yolda şoförün aniden frene basmasıyla hepimiz öne doğru irkilmıştık. Bir anda projektörlerini bize tutan short-land'larla burun buruna gelmiştik. O ara önce Hatice yoldaşlar sonra Cihan yoldaşla anlık bir bakışma yaşadık. Hatice yoldaş sakin, güven vericiydi, Cihan yoldaş da hiçbir şey yansıtmıyordu. Askerler pusuya yatıyorlardı ve özel timlerin bize işaretle “geçin gidin” demeleriyle rahatlamıştık. Savaş bölgesindeydik ve daha birçok deneyimden son ana kadar “tamam gittik” dememeyi, soğukkanlılığı korumayı öğrenmiştik. Bir an “temiziz, bir şey yokmuş” diye düşünürken terslikler bununla da bitmeyecekti. İnceğimiz yere vardığımızda Cihan yoldaşla biz inmiştik fakat biraz ağırdan alan Hatice yoldaş daha araçtan inmeden şoför gaza basmıştı bile. O anki duygu-

ları anlatmak güç. Araç uzaklaşıp gitmişti ve biz Cihan yoldaşla kalakalmıştık yol kenarında. Her şeyi hesap edersin ama bu durum hesapta yoktu. Şimdi ne yapacağız? Gerillayla da buluşmaya ramak kalmışken bir yoldaş elimizden kaybetmiştik. Bir an “bizim Hatice bu, ne yapar eder iner o araçtan” diye düşünerek Cihan yoldaş ağaçlık bir yere bıraktıktan sonra araç yönüne tarlalardan yol boyu yürümeye başlamıştım. Ve karşıdan bir telaş içinde Hatice geliyordu. O ara sivil bir taksici Hatice yoldaş fark edip geri dönmüştü. Karanlıkta arazide yol boyu yürüyen bir kadın... Bir koşu Hatice yoldaşa ulaşır tarlalara çekerken “yoldan ne yürüyorsun, bak taksici geliyor, kaçırır seni” diye takılıyordum. O ise bir yandan “yok ya gelinler de görelim” diyor, bir yandan kendisini indirmeyen şoföre söylenip duruyordu. Geri dönen taksideler etrafa bakınıp bir şey bulamayınca çekip gitmişlerdi. Hatice yoldaştan öğrenecektik şoförün kendisini karanlıkta orada indirmek istemeyişini. Tabii Hatice'yi bu, güzellikle anlamayan şoföre çatıp aracı durdurmasını bilmişti.

Daha sonra ne kadar çok yâd ettik bu anı. Gençlik'te korsan gösterideyken saçlarını molotofla tutuşturduğunu da... Gerillada da benzer “orijinalliklerini” duyuyorduk yoldaşlardan. Kendisi espri kaynağı olduğu gibi, birçok zor anda da soğukkanlılığı ile moral olabiliyordu.

Hatice yoldaş gösteriştense uzak, sade ve emekçi bir devrimciydi. Birlikte olunan anlardan bunu çıkarmak güç olmadığı gibi yoldaşların anlatımlarıyla da daha iyi anlaşılıyordu bu. Gerillada kimi zorlanmalar yaşasa da yaşama ayak uydurmuş ve gelişme kaydetmişti. Bu noktada kolektife bağlılığı yaşadığı her türlü sorun ve olumsuzlukta rotasını koruyabilmesinin temel nedeniydi. Sürekli kolektiften beklenti içinde yaşayan biri değil, koşullar olumsuz da olsa kolektife, yoldaşlarına güvenini koruyan sabırlı ve inanca bir militandı. Fedakar olmak en temel değerlerinden biriydi. Feda edilenleri geri ve burjuva yanlarımız olduğunu bilmeyenler kendilerini bağlayan prangalardan da kurtuluyorlardı. Bu noktada daha baştan bir netliğe sahipti Hatice yoldaş. Gerillada birçok yönden kendi gerçeğiyle de karşı karşıya gelmiş ve yetmezliklerini aştığı oranda gelişmişti. Çalışmaktan, ter dökmekten, yoldaşlarını kollamaktan geri durmazdı. Birçok işte becerikli ve ustaca çalışırdı ve hiçbir kaygı gütmeydi. Fakat eğer yoldaşlarında işe, görevlere karşı ilgisizlik, tembellik görürse bir o kadar da insafsızdı. Bir anda parlar, diyeceğini derdi. Aslında onun gözlemci yapısında uzun bir zamana dayanıyordu bu tepki. Öyle değilse yoldaşlarına kızıp onu haşladıktan sonra sevgiyle gülümsemesini amacına ulaşmanın rahatlığıyla ona tekrar kollarını açmayı da bilirdi.

İnsanlarla hemen kaynaşabilen sıcaklığı ve doğallığı kendini sevdirmesini bilirdi. Bazı yönleri çok olgunken bazı yönleri çocukçaydı. Ölçsüz konuşmaları, çocukça tepkileri ve gülüşleriyle Hatice olduğu bilinerek çoğu zaman ayrı bir neşe kaynağı olurdu yoldaşlarına. Bir keresinde grip olmuş ve etrafına söylenip duruyordu. Doğa koşullarında birçok hastalık mikrobundan uzakta yaşamayan gerilla için, birçokumuzun birkaç günlük hal-

sızlıkla atlattığı nezle, grip mikropları onların fiziken dökülmelerine yol açan, kolayca atlatamadıkları birer hastalık durumundaydı. Hatice'nin tepkisi de bu beş para etmez grip mikrobonun kendilerini bu hale sokmasınaydı. O, Aşkın ve daha birçok yoldaş gripten etkilenmişlerdi. Derdini sorduğumuzda espriyle karışık “sorma ya yoldaş, aşağıdan gelen mikroplar mahvetti bizi” deyivermişti hemen. “Aşk olsun yoldaş, aşağıdan biz geliyoruz, ne yani biz mikrop muyuz?” dediğimizde “yaaa, yok yoldaş, öyle demek istemedim” diye açıklamaya girişmişti. Ama karşındakiler özellikle anlamak istemeyince gülerken yine parlayıvermişti. “Tabii de sizin yüzünüzden, siz getirmediyseniz nereden kaptık biz bu mikrobu? Hastayken gelmeyin bir daha buraya!”

Çiçekler koparıldıkları zaman yok oluyorlar mı yoldaş? Olmuyorlar. Köklerine ve toprağa sıkıca sarılarak inadına inadına yeniden büyüyorlar. Çiçekler yok edilse bile toprakta yaşam son buluyor mu? Tabii ki bulmuyor... İnsana yaraşır şekilde yaşamalıdır. Köle olarak değil. Mehtap Kara (Hatice) yoldaş şahsında tüm şehitlerimizin anısı önünde saygıyla eğiliyor, sonuna kadar direneceğimize ve zafere ulaşacağımıza söz veriyoruz. (Bir yoldaş)

Kavgada Ölümsüzleşenler

1 Ağustos Şehitleri

28 Temmuz 1986 tarihinde Sivas-Erzincan-Dersim'in keşiştiği noktaya yakın bir bölgeden hareket ederek Söğütlü'ye uğrayan Doğan Memeçil komutasındaki 10 kişilik gerilla birliği, 1 Ağustos günü askerlerin köye yığınak yaptığını fark ederek köye çekilmeyi başarırlar.

Burada çatışmada **Doğan Memeçil**, İsmail Kaya, **Yusuf Yıldırım**, Ali Demir, **Cahit Oğuz**, İmam Utan, **Süleyman Kaya**, Yusuf Tosun ve **Cumhur İçöz** ölümsüzleşir.

Erzincan Kılıçkaya Şehitleri

31 Temmuz 1994 günü özel bir görev için gittikleri Erzincan ili Kılıçkaya köyü yakınlarında gerilla grubu düşmanın saldırısına uğrar. Çıkan çatışmada **Fethi Özdemir** ve **Özlem Sürgeç** ölümsüzleşir.

Tuncer Mengücek: Karlı yoksul Kürt ailenin çocuğu olan Mengücek, Proletarya Partisi ile kurduğu ilişki defalarca kesilse de yeniden kurmanın yollarını arar. Mücadeleye her seferinde kaldığı yerden devam eden Mengücek, 4 Ağustos 1985'te çalıştığı inşaatta iş cinayetinde ölümsüzleşir.

Hakan Karabulut: Almanya'da işçi olarak çalışan ve burada örgütlenen Karabulut, Türkiye'ye gelerek gerillaya katılır. 9 Ağustos 1998'de Tokat-Topçam'da çatışmada şehit düşer.

Muharrem Horoz: Komsomol örgütlenmesinin öne çıkan isimlerinden olan Horoz, 3 Ağustos 2001'de, F tiplerine karşı yapılan ölüm orucu direnişinin 236. gününde şehit düşer.

Düzgün Öztürk: Çalışmak için gittiği Almanya'ya Proletarya Partisi saflarında örgütlenen Öztürk, Ulm Tohum Kültür Merkezi kurucularındandı. 8 Ağustos 2001'de kanser hastalığı nedeniyle ölümsüzleşti.

DOSYA: Tarihi avcılarının elinden alan kadınlar

Geçtiğimiz haftalarda Yeni Demokrat Kadın tarafından “Tarihi avcılarının elinden alıyoruz” başlıklı ve 2 gün süren bir buluşma gerçekleştirildi. Bizler de Özgür Gelecek Gazetesi’nin kadın yazarları/muhabirleri olarak bu buluşmaya aktif olarak katıldık ve buradan çok şey öğrendik. Kadınlarla birlikte ürettik, kadınlarla birlikte kafa yorduk ve öğrendik. Bu buluşmanın ardından ise bu çalışmanın devamı olarak bulunduğumuz alanlarda nasıl çalışmalar yapabiliriz diye düşünürken aklımıza bir dosya çalışması yapmak geldi!

Çeşitli zamanlarda ve okumalarda denk geldiğimiz, bildiğimiz, okudukça şaşırduğumuz ve aklımızın bir köşesine not ettiğimiz, tarihin içinde unutulmaya bırakılmış kadınları düşünerek onlar üzerine bir fikir alışverişi yaptık. Tüm bu tartışmalarımızdan, tarihi yazan ama tarihin erkek egemen örtüsü altında gizli bırakılmaya çalışılan kadınları ve emeklerini gün yüzüne çıkarmayı hedeflen bu dosya çalışmasını yapma kararı çıktı. Bilmediklerimizi de araştırıp öğrenerek hem de dosya çalışması vesilesiyle öğreterek kadın emeğini gün yüzüne çıkartma görevimizi yerine getirmeye çalışacağız. Erkek egemen tarihin, erkeklerin yazdığı tarihin, tozlu ve erkek iktidarı kokan raflarından çıkarabildiğimiz sanatçı, felsefeci, mucit ve devrimci kadınları siz okurlarımıza tanıtmaya ve onları tarihin görünür insanları haline getirmeye çalışacağız.

“Tarihi avcılarının elinden alıyoruz” şiarıyla

hareket ederek başarıları, insanlığa ve doğaya olan katkıları görmezden gelinen kadınların tarihini ortaya çıkartıyoruz. Birçok kadın çalışmasında yapıla gelmiş olsa da, başarılı kadınları tekrar yazarak, en az iktidarı ellerinde bulunduran erkekler kadar görünür olmaları için çalışacağız. Bu dosya çalışmamızda geri planda bırakılmış, emeklerinin ve eserlerinin üzerine konulmuş ya da baştan sona yok sayılmış ama bir şekilde günümüze kadar isimleri gelebilmiş kadınları ulaştığımız kadar ayrıntıları ve gerçeklikleriyle vererek onları yaşatmaya çalışacağız. Dosya çalışmamızda felsefe, bilim, sanat, devrim ve savaş yolunda başarılar elde etmiş kadınları anlatarak ilerleyeceğiz. Her sayıda en az bir veya daha çok kadının hayatını ve başarılarını anlatmaya çalışacağız.

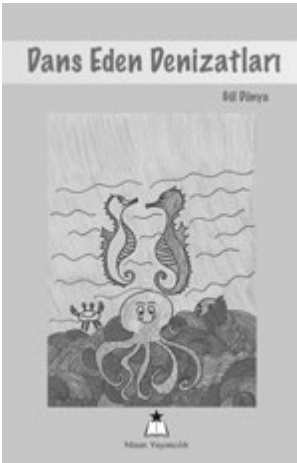
Baskı ve zulmün gölgesinde yetişmiş ve damarlarımıza sinen “mağduriyet” ve “edil-

genlik” genlerinden sıyrılmak ve bunu emekçi kadın kesimlerine yaymak istiyoruz. Yeteneklerimizin ve yapabilme, başarabilme gücümüzün farkına vararak kendi tarihimizi yazabilme ve de yapabilme gücünün içimizde olduğunu yineliyoruz. Bunca yıllık deneyimlerimizden ve çektiğimiz acılardan biliyoruz ki kendimiz için bizler bir şeyler yapmazsak, beklemeye ve tarihin emeğimizin üzerindeki ambargoyu kaldırılmasını ummaya devam edersek; önümüzdeki bin yıllar da erkeklerin kendi tarihini yazmasıyla geçecek! Buna karşı verilen mücadeleye küçük bir katkı olması dileğiyle, önümüzdeki sayıdan itibaren buluşmak üzere...

Özgür Gelecek gazetesi

“Dans Eden Denizatları” üzerine

Nisan Yayıncılık tarafından geçtiğimiz haftalarda hazırlanarak okurlara sunulan “Dans Eden Denizatları” kitabını elinize ilk aldığınızda renklerin ahenği sizi ötelere götürmektedir. Mavinin dünyasındaki denizat-

ları, yengeç, ahtapot ve balık size hoş geldiniz der gibi kocaman bir gülümseme ile bakmaktadır. Sayfaları çevirdikçe bir anda kendinizi denizin altında bulmakta, bir anda karaya çıkmaktasınız.

Kitabın kahramanları sizi geçmişe sonra da bugüne ve son olarak geleceğe götürmektedir. Kitabın bu renkliliği içerisinde yeri gelmekte bir şarkı mırıldanmakta, bazen bir filmi anımsamakta ve sık sık dans etmektesiniz. Bazen Gezi’nin çocuklarını hatırlarsınız, bazen bir cinayetle katledilen Hrant’ı... Eşini,

dostunu kaybeden Raket’i... Çalışma koşullarının insana yakışır olmadığı bir işyerinde düşük ücret alan bir işçiyi, işçilerin çalışma koşullarının iyi olduğunu az çalışmalarına rağmen çok para aldıklarını iddia eden bir patronu... Bazen “çocuk yapması gereken” bir kadını hatırlamaktayız.

Kitabın kahramanları deniz canlıları ve insanlar. Dans etmeyi bir eğlence olarak değil, yaşam tarzı haline getiren deniz canlılarının suyun kirlenmesinden dolayı başlamış oldukları yolculukta yolları insanlarla kesişmektedir kitapta. Yaşı küçük deniz canlıları, tecrübeli olan diğer deniz canlılarından öneri almakta ve uzun ve zor olan bir yola çıkmaktadır. Bu heyecanlı yolculuk okuyucuyu da uzun bir yolculuğa çıkarmaktadır.

Bu kitabı okurken yanımızda kimler var peki; Gezi İsyanı’nda güzel günler için mücadele eden ve genç yaşında polis tarafından katledilen **Abdullah Cömert**, **Ethem Sarsülük**, **Ali İsmail Korkmaz**. Evinden ekmek almaya çıkan ve polis tarafından katledilen **Berkin Elvan**. Koyun otlatırken havan mermisi ile bedeni paramparça edilen **Ceylan Önkol**. Yazdığı cehennemi cennete çevirmek için mü-

cadele eden **Hrant Dink**. Başka kimler mi var? Özgür bir dünya talebinde bulunan çocuklar, gençler, yetişkinler, yaşlılar hep yanımızda yol arkadaşı oluyor kitabın sonuna kadar.

Çocukluk evresi yaşamımızda önemli bir edinmekte geri kalan yaşamımızı derinden etkilemektedir. Çocuklar bu dönemde dış dünyayı keşfeder ve her şeyi merak ederler. Soyut olan değerleri, duygu ve düşünceleri çocuklara bu evrede somutlaştırmak için hikayeleştirme tekniği önem arz etmektedir. Dil gelişimi ve sosyal becerilerine katkıda bulunmaktadır. İçerisinde bulunan resim ve mesajlar çocukların gelişimini, öğrenme sürecini hızlandırmaktadır. Özellikle çocuklar bu evrede kelimelerden önce resimleri okumayı öğrenirler. Aynı şekilde çocuk kitaplarında hayvan karakterleri kullanımı sosyal çevrelerini öğrenmeyi kolaylaştırır, hayvan sevgisinin gelişmesini sağlar. Kitapta bu yöntemler iyi kullanılmış, deniz canlıları üzerinden hayvan sevgisi, arkadaşlık, iyi ile birlikte olup zararlı olan şeye karşı çıkma durumu ele alınmıştır. Hikaye ile uyumlu resimler çocukların dünyasında iz bırakacak niteliktedir. (**Bir ÖG okuru**)

“Allah’ım bize yine evimizi ver! -Salim ve Havin”

Yeniden inşa çalışmalarının örgütlenmesinin yapıldığı belediye otogarına geldim. Geldiğimden haberdar olan arkadaşlar beni karşıladı. Geldiğim saat biraz geç olduğundan dolayı herhangi bir çalışma yoktu. Gelirken bir an önce direnişin yaşandığı mahallelere gitmek ve hemen çalışmalara dâhil olmak istiyordum ama geç saatte bir çalışma olmamasından dolayı, soluğu çadırda alıp 30 saatlik yol yorgunluğunun acısını çıkarttım.

Ertesi gün 3 gündür Amed’den gelmesi beklenen gıda yüklü tır, Gever’e gelmişti. Tırdaki gıda malzemelerini indirerek, soğuk hava deposuna yerleştirdik. Yıkılan, yakılan kan ve barut kokularının hala hüküm sürdüğü mahallelere gitmek ve halkla sohbet etmek için sadece indirilen gıda malzemelerinin paketlenmesi ve araçlara yüklenmesi kalmıştı, tabi biz hemen paketlemeye geçmiştik. Ertesi gün Kuruköy’e gıda dağıtımına gittik. Arkadaşlarla sohbet ettiğimde, bu mahallede direniş olmamış, barikat bile kurulmamıştı. Tabi bunlar devletin yıkım ve katliam yapmaması için geçerli bir sebep değildi. Mahalle girişindeki bir evde durduk ve aileye selam verdik. Eve dıştan bakınca, aşırı bir kurşun izi (çatışma) yoktu. Bu kadarla kurtulmalarına biraz sevinmiştim çünkü direnişin yaşandığı Cumhuriyet Mahallesi’nin tamamı yıkılmıştı. Evin kapısına yönelik kilidinin patlatıldığı kapıyı aralayıp tam içeriye girecekken, duvarda bir yazı gözüme çarptı. “Allahım bize yine evimizi ver- Salim ve Havin” yazıyordu.

Salim evin en büyük çocuğuydu ve yanıma çağırıp yazıyı kimin yazdığını sordum ve sohbet etmeye başladık. Sokağa çıkma yasaklarının 12 ya da 13. gününde de, asker ve polislerin Kuruköy’e gelerek, “Evlerinizi denetleyeceğiz, zarar vermeyeceğiz” diyerek bütün mahalle halkını bir liseye ve kültür merkezine toplamis; ondan sonra bütün mahalledeki evleri yakmış, tank ve obüs toplarıyla vurmuş. Evin içine girdiğimde, bütün duvarlar simsiyahtı. Paketinden çıkartılmamış beyaz eşyalar yakılmış, tüplü eski televizyonun yanmış parçaları varken, LCD TV ve bilgisayarların evde bulunmadığını söylediler. İçerideki eşyaların hepsi yanmış, yanan eşyaların ne olduğunu içindeki demir iskeletten anlayabiliyorduk. PVC plastik doğramalar bile takılı oldukları pencerelerde resmen erimişti. Devleti tanıdığımızdan dolayı pek “şaşırmadık.”

Aile ile biraz daha sohbet ettiğimizde ziynet eşyalarının da çalındığını belirttiler. Direnişin yaşanmadığı mahallelerin bile hali böyleyken, arkadaşların “direnişin yaşandığı mahalleler Cumhuriyet-Güngör ve Eski Kışla Mahalleleri” demesinden sonra o mahalleleri düşünmeye başladım. Zaten sokağa çıkma yasasının 4. ya da 5. gününde Suruç şehidi Süleyman Ak-

Yeni Demokrat Gençlik olarak, yeniden inşa çalışmalarında yer alıyor, direnişin olduğu her alanda direnişi yükseltiyoruz. Çünkü yaşamak direnmektir! Berxwedan jiyane!

su’nun evi de kasıtlı bir şekilde yakılmış, mahallelerdeki halk evleri de yerle bir edilmişti. Yardımların birçoğu ilçeye zor sokuluyordu, bu da dağıtımları seyrekleştiriyordu. Ülkemizde “demokrasinin” tavan yaptığı bu dönemlerde yardımlarımızın da birçoğu polis tarafından tarciz ediliyor, gözaltı ve tehditlerle engellenmeye çalışılıyordu.

Gıdanın tükenmesinden sonra, Yeni Mahalle civarında yaşayan çocuklarla keyifli vakit geçirmek ve onlarla oyun oynamak için hazırlandık. Oradaki çocuklara balon ve maske hediye edip, yüzlerini boyayacaktık.

Özgürlük, direniş ve barış...

Yeni Mahalle’ye geldiğimizde bir grup çocuk, boş bir arsada sohbet ediyorlardı. Biz pikaptaki malzemeleri indirip hazırlanana kadar çocuklar 50 kişi olmuş ve etrafımızda bizi seyrediyorlardı. Önce yüzümüzü boyadık ve çocuklarla sohbet etmeye onlara maske dağıtmaya başladık, ardından bir arkadaşımız şeker, bir arkadaşımız balon dağıtmaya devam etti. Arada bir dağıtımı bırakıp çocuklarla top oynuyorduk.

Çocuklar yüzlerinin boyanmasından ziyade kollarına Özgürlük, Direniş ve Barış istiyoruz yazıları yazdırmak istiyordu. Yaklaşık 3 saat vakit geçirdikten sonra hediyelerimiz vs. tükendi ve artık geri dönme vaktinin geldiğini düşündük. Yüzümüzdeki boya silip, toplu bir şekilde yürürken arkamızdan “tekrar gelin” sesleri yankılanıyordu. Biraz arkada kaldığımdan dolayı bir çocuk yanıma gelip, “Abi, iyi ki yüzünüzü yıkamışsınız. Size bir şey olmasın ki tekrar gelin. Ama biz yüzümüzü yıkamayacağız çünkü biz onlardan korkmuyoruz!” dedi.

Ertesi gün Cumhuriyet Mahallesi’ne battaniye, sünger ve nevresim dağıtmaya gittik. Cumhuriyet Mahallesi’ni çok görmek istiyordum zaten. Mahallenin sınırlarına girdiğimde yan yana olan bütün evlerin yıkıldığını, her tarafın moloz olduğunu, bazı evlerin molozlarının toplandığı ve diğer caddelere bağlanan

yeni sokaklar oluşmuş olduğundan anladım. Cumhuriyet Mahallesi’nde bir caddede durduk. Caddenin başından sonuna bir bütün olarak, bütün evler yıkılmış, mahalledeki camii bile havan obüs toplarıyla vurulmuş, tanklarla darbelenmişti. Devlet sadece mahalledeki evleri değil, camileri ve park halindeki araçları da yakmış, kullanılmaz hale getirmişti.

Ben bu yıkılmış evlerde kimsenin olmayacağını düşünüyorken, yardım aracının etrafına birden yıkım kararı verilmiş evlerde yaşayan ve yıkımlara karşı hala direnen aileler toplandı. Mahalledeki bütün evlere ağır hasar raporuyla yıkım kararı verilmiş, iş makineleri yıkımlara başlamış, hatta yıkılan birkaç evin molozları ve demirleri bile götürülmüştü. Dağıtıma başladığımızda, camiinin yanında iş makinesi bir binayı yıkıyor, her yer toz duman, diğer tarafta ise, polisler “tuzaklanmış olan EYP”leri imha ediyordu. Kısaca yıkım kararlarına karşı hala direnen bir halkı, baskı altına almaya çalışıyorlardı.

Zaten Cumhuriyet Mahallesi’ne dağıtım yapan birkaç arkadaşı da birkaç gün önce gözaltına almışlardı. Mahallenin tekrar inşa edilmesinden korkan devlet, Gever Belediyesi’nin iş makinelerini “tekrar hendek kazar” korkusuyla eskortsuz bırakmıyor, yıkılan evlerine elektrik çeken gençleri gözaltına almaya çalışıyor, evlerini inşa edenleri de tehdit ediyor, olmayan eypleri “imha” ederek de gözdağı vermeye çalışıyor.

Sadece burada değil, Çarşı Merkezinde de “zafer kazanmış” edasıyla uzun namlulu silahları ve kamufajları ile devriye atıyorlar. İşte bir taraf böyleyken, diğer tarafta da bütün katliamlara, tehdit ve baskılara karşı direnenek yaşam alanlarını inşa eden bir halk var. Biz de Yeni Demokrat Gençlik olarak, yeniden inşa çalışmalarında yer alıyor, direnişin olduğu her alanda direnişi yükseltiyoruz. Çünkü yaşamak direnmektir! Berxwedan jiyane!

(Gever’den
bir Yeni Demokrat Gençlik okuru)

“Burası artık kadın öncülüğünde inşa edilen bir kent”

Gever: 78 gün süren sokağa çıkma yasağının ardından yeniden inşa çalışmaları tüm engellemelere rağmen sürüyor. Sokağa çıkma yasağı süresince 77 kişinin katledildiği, binlerce evin yakılıp yıkıldığı kentte devletin hedeflerinden biri de kadınlardı. Sokağa ve eve yazdıkları cinsiyetçi yazılarıyla, evlerin içinde kadınların özel eşyalarına verdikleri zararla kadın düşmanlığını ortaya seren devlet Gever’de de kadınları tıpkı sokağa çıkma yasağının ilan edildiği başka şehirlerde olduğu gibi hedef aldı.

Devletin kadınları özel olarak hedefe koymasında, kuşkusuz bu süreçte kadın direnişinin kazandığı boyutun önemli bir rolü var. Özellikle Rojava Devrimi ile birlikte kadının mağduriyetten direnişe evrilen tarihsel rolü, devletin sokağa çıkma yasağı ile beraber katliam ve yıkım politikalarını devreye soktuğu şehirlerde kadınların direnişinde de açığa çıktı. Var olan gücünü kadın bilinci ile beraber açığa çıkararak kadınlar şehirlerini ve yaşamlarını direnerek korudular.

Gever de çatışmaların sürdüğü 38 gün boyunca kadın direnişine ev sahipliği yaptı. Şimdi ise yeniden inşa ile yeniden kadınların öncülüğünde kendine gelmeye, yeniden ayağa dikilmeye çalışıyor. HDP Colemerg (Hakkari) Milletvekili **Selma Irmak**, 78 günlük sokağa çıkma yasağı sürecinde

devletin kadınlara yönelik saldırılarına **Yeni Demokrat Kadın**’a dair konuştu.

Gever’deki saldırıların önemli bir boyutunun cinsiyetçi olduğunu açıklayan Irmak, “Evlere ve sokaklarda yapılan yazılımlar bunun en büyük göstergesiydi. Tıpkı Cizîr’de olduğu gibi cinsiyetçi söylemler duvarlara kazındı, kadın bedeni hedef alındı” dedi. Evlere giren askerlerin dolaplardaki kadın eşyalarına özel olarak yönlendiğine dikkat çeken Irmak, “Neredeyse bütün evlerde, özellikle kadınların yöresel elbiseleri yakıldı. Kadınların iç çamaşırları her odaya saçılmış, makasla kesilmiş halde bulundu” ifadelerini kullandı.

“Gever’i erkek zihniyet katletti”

Bütün bunların devletin tecavüz kültürünün bir yansıması olduğunu dile getiren Irmak, sokağa çıkma yasağının sona ermesinin ardından ise kolluk kuvvetleri tarafından kadınların sokaklarda tacize uğradığını, kadınların telefonlarla aranarak da taciz edildiğini aktardı. Irmak sözlerine şu şekilde devam etti: “Gever’i erkek zihniyet katletti, tecavüz kültürü yağmaladı. Faşizm ve erkek egemen zihniyet başta kadınlar olmak üzere bu kentten intikam almaya çalıştı.”

Bütün bu saldırılara rağmen sokağa çıkma yasağının sona ermesinin ardından mahallelerde yine kadınların olduğunu ifade eden Irmak, “Kadınlar, enkazların başında bir teslimiyet veya çöküntü hali olmaksızın yeniden kollarını sıvadılar. Bu kez yeniden inşa için mahalleleri sahiplendiler. Elbette ki üzüntü ve acıyı herkes yaşı-

TİKKO’dan Erkan Doğan açıklaması

“Rıza ve Sinan için...”

H. Merkezi: Bir açıklama yapan TKP/ML TİKKO geçtiğimiz günlerde gözaltına aldıkları ve cezalandırdıkları Erkan Doğan’ın 6 Mayıs’ta Geyiksuyu’nda **Haydar Arğal** ve **Murat Tekgöz**’ün şehit düşmesinde rolü olduğunu belirtti.

Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) gerillaları geçtiğimiz günlerde gözaltına aldıkları ve 4 gün sonra cansız bedeni bulunan Erkan Doğan isimli şahsa ilişkin bir açıklama yaptı. ANF’de yayımlanan habere göre TİKKO tarafından yapılan açıklamada şu ifadeler yer aldı: “6 Mayıs gecesi Derşim’in Geyiksuyu bölgesinde yaşanan çatışmada Rıza ve Sinan yoldaşlarımız şehit düşmüştü. Yoldaşlarımızın şahadetinde rolü olan ve tespit edilen bir kişi yakalanmıştır. 21 Temmuz günü bu kişi kaçmak istemiştir. Vurularak öldürülen bu şahıs Sinan ve Rıza yoldaşlarımızın şehit edildiği yere bırakılmıştır.”

yor, ancak kadınlarda derin bir öfke hakim” dedi ve kadınların devlete “**Ben sana yenilmeyeceğim**” mesajı verdiklerini vurguladı. Gever’de kadınlar, “Keşke bu kadar çocuğumuz ölmeseydi de sadece evlerimiz yıkılsaydı” diyorlar. Devletin “teslimiyet”i dayatmasına karşılık teslim olmayacaklarını, yeniden inşada birebir rol alarak ifade ediyorlar. Irmak, bu duruma ilişkin son olarak şunları ifade etti: “Burası artık kadınların öncülüğünde inşa edilen bir kent. Dolayısıyla Gever’de bundan sonraki süreçte kadın bakış açısıyla yoğrulmuş bir şehir açığa çıkacaktır.”

Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız! !

16. Munzur Festivali OHAL gölgesinde gerçekleşti

Dersim: Bu yıl 28 Temmuz-31 Ağustos tarihleri arasında 16.'sı düzenlenen Munzur Kültür ve Doğa Festivali'ne birçok ilden araçlar kaldırılarak katılım sağlandı.

16. Munzur Doğa ve Kültür Festivali "Birliğimiz Dirliğimiz, Dirliğimiz Barışımızdır" şiarı ile başladı. Dersim Merkez'de bulunan ve halkı için kutsal sayılan, "iki suyun birleştiği" yer olarak anılan Jara Gola Çetü'da pirlerin ve niyazların katılımı ile "Çerağ uyandırma" etkinliği gerçekleştirildi. Ardından lokma dağıtıldı ve müzik dinletisine geçildi. Etkinliğe HDP milletvekilleri **Alican Önlü** ve **Erdal Ataş** katıldı. Değişlerle devam eden müzik dinletisinin ardından etkinlik saat 19.00'da yapılan "Dersim'in toplumsal değerleri", "Anadilde çocuklara hikaye anlatılması" ve Seyit Rıza Meydan'ında saat 21.00'de Ayten Öztürk'ün anısına çekilen belgesel gösterimi ile ilk gün sona erdi.

16. Munzur Kültür ve Doğa Festivali nedeniyle Tunceli Valiliği açıklama yayınlayarak Ovacık-Dersim yolunu festival boyunca çift taraflı kapattığını duyurdu. Tunceli Valiliği'nden konuya ilişkin yapılan yazılı açıklama,

"İlimizde düzenlenen festivalin huzur ve güven içerisinde geçmesinin temini için; 28 Temmuz 2016 saat 24.00'dan, 31 Temmuz 2016 tarihi saat 24.00'a kadar kapatılmıştır" dendi.

2. gün: "Halkın mücadelesi 'çöktürme planı' ile bitirilmek istendi"

Festivalin ikinci günü Düzgün Baba dağıni ziyaretle başladı. Dersim'in çeşitli ilçelerinden kalkan otobüsler ile yola çıkıldı. OHAL'in etkisiyle Nazimiye'ye giderken sürekli olarak polis ve jandarmanın kimlik kontrolü ile geciktirilip etkinliklerin başarılı şekilde yapılmaması için uğraşları başarılı olmadı.

Polis ve askerın tüm engelleme girişimlerine rağmen Düzgün Baba dağında bir araya gelen halk, birlik, beraberlik ve dayanışma içinde zaman geçirdi.

Düzgün Baba tırmanışının ardından, dağın eteklerinde bulunan köylerde **Özgür Gelecek gazetesi** ve **Yeni Demokrat Gençlik** dergisi dağıtımı yapıldı.

Festival kapsamında Seyit Rıza Meydanı'nda

nı'nda "Siyasal süreç ve çözüm önerileri" başlıklı panelde konuşan HDP Siirt Milletvekili **Besim Konca**, devlet karşısında direnen halk gerçekliği olan bir süreçten geçildiğini dile getirerek, "Gençlerimizin, kadınlarımızın bu süreçten bir sonuç çıkarması gerekir. Dersim bu yaşananlara yabancı değil. Yıllardır festival yapılır ve gönül isterdi ki binlerce kişinin katıldığı daha coşkulu bir festival olsun. Ama 1 yıllık süreç buna engel oldu. Yaşadığımız süreçten kaynaklı bu festivali yaparken bazı unsurları ve durumları göz önünde bulundurmak zorundaydık" dedi

3. gün: "Özgürlüğü doruklarda tadanlar"

Festivalin 3'üncü gününde Ovacık Gözeler'e yapılacak gezi ile devam etmesi planlanan program, polis tarafından engellendi. İnanç merkezlerinin de gezileceği Ovacık gezisinde araçların geçişlerinin polis tarafından engellenmesinin ardından Dersim Belediye Eş Başkanı **Mehmet Ali Bul** ve HDP Milletvekili **Alican Önlü**'nün polisle yaptığı görüşmenin ardından pirlerin Ana Fatma ziyaretine gidebileceği, geriye kalanların ise Çiçekli Mezrasından Ovacık'a geçebilecekleri belirtildi. Ancak araç geçişi sağlanamadığından iptal edildi.

Festivalinin 4. gününde, Dersim'de ölümsüzleşen gerillaların, ardılları tarafından anma gerçekleştirildi. Anmada öncelikle şehitlerin anısına saygı duruşu ile başlanarak arkasından Partizan temsilcisinin konuşması ve sloganlar ile anma sonlandırıldı. Partizan temsilcisi konuşmasında "Onların bize devrettikleri bu bayrağı doruklara taşıyacağımızı ve onların mücadelelerini daima içimizde yaşatacağımıza ve atılımlar sağlayacağımıza söz veriyoruz" dedi. Açıklamanın ardından "Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı" sloganlarıyla anma sonlandırıldı.

"Yaşadık biliyoruz, OHAL değil demokrasi istiyoruz"

H. Merkezi: Cumartesi Anneleri 592. Haftasında yaptıkları eylemde 1994'te, OHAL koşullarında, Cizir'de evinden JİTEM elemanları tarafından beyaz Toros'a bindirilerek kaçırılan ve gözaltında katledilip kaybedilen **Süleyman Durgut**'un akıbetinin açıklanmasını isterken 2 ayını geride bırakan bir süredir gözaltında kaybedilmek istenen DBP Şirnex il yöneticisi **Hürşit Kültür**'in derhal açıklanması talebinde bulundu.

Yapılan açıklamada "Yaşadık biliyoruz; OHAL, işkencenin normalleşmesi, gözaltında

kaybetme ve katletmelerin yaşanması, hukuk güvenliğinin devre dışı bırakılması, suç işleyen kamu görevlilerine cezasızlık demek... OHAL değil acil demokrasi istiyoruz" denildi.

F Oturumu 227. haftada

H. Merkezi: İHD tarafından düzenlenen F Oturumu'nun 227.'si 30 Temmuz Cumartesi günü gerçekleştirilirken, insan hakları savunucuları hasta mahpus **İbrahim Bobilic** için özgürlük ve hapisanelerde süren OHAL işkencesine son verilmesini istedi.

Nimet Tanrikulu tarafından yapılan açıklamada "Suç işliyorsunuz OHAL işkencedir. İnsanlık suçudur. Bu uygulamanızdan derhal vazgeçin" çağrısı yapıldı.

Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız!

OHAL'e ve "demokrasi"ye

Gever: 15 Temmuz Askeri Darbe Girişimi ve ardından gelişen süreç; klik savaşının doruğa ulaşması, tasfiye edilmeye çalışılan Gülen Cemaati, tutuklanan darbeci askerler, yargıçlar ve vesairesi... Darbe olsaydı da ilan edilecek OHAL'in darbe "olmadığında" da ilan edilmesi... İstanbul'da sokaklarda, metro duraklarında çalınan "Ölürüm Türkiyem"ler... Toprağı sıkkan fıskırarak şühedalar... Sokağa "demokrasi" adına çağrılan kitleler...

81 ilde ilan edilen 3 aylık OHAL'in bir yılı aşkın süredir "isimsiz" olarak uygulandığı T. Kürdistanı'nda, Cizîr, Nisêbîn, Sûr, Gever, Şirnex, Hezex, Silopiya ve Farqin'in devlet katliam, talan ve zulüm politikalarına olan tanıklığı da devam ediyor. Birçok ilçede kaldırılan sokağa çıkma yasaklarının göçe zorladığı Kürt halkı, yakıp yıkılan evlerine, olmayan sokaklarına dönmeye başladı. Dönüşler, topraklarını bırakmak istemeyen bir halkın yakılıp yıkılan evlerini, yok olan sokaklarını yeniden inşası ile sürüyor. 13 Mart günü başlayan ve 7 Haziran günü sona eren, 78 gün boyunca sokağa çıkma yasağının sürdüğü Colemêrg'in Gever ilçesi de bunlardan biri.

Gever'de "isimsiz" OHAL, "isim" kazanırsa...

İlan edilen 3 aylık OHAL'i, aslında Gever'de zaten uzun bir süredir tüm katliam ve yıkımlarıyla yaşadığı için şehrin askerli, polisli ve bol denetimli halleri bir "isim" kazanmış oldu. Yani ilan edilen OHAL'in ardından burada çok büyük bir değişim söz konusu değil. Her köşebaşında TOMA'sı, sokaklarında asker ve polisin zırhlı araçları gezen, saat 23.00'ten

Gever'den bakmak

sonra sokağa çıkma yasağının olduğu bu kentte, "Ölürüm Türkiyem"ler metro duraklarında değil, zırhlı araçlardan çalınıyor. 1980 Askeri Faşist Cuntası'nın ardından hapisanelerde devrimci tutsaklara işkence altında dinletilen faşist marşların bugün metro duraklarından, zırhlı araçlardan dinletilmesi, yaşadığımız toprakların ezilenler için açık bir hapishaneye dönüştürülme isteminin bir parçası. Darbenin her halinin ise halkı sindirmek ve sindiremediğini yok etmek amacıyla yapıldığı ise açık.

Peki ya "demokrasi"?

15 Temmuz Askeri Darbe Girişimi'nin başarıya ulaşmamasının ardından "demokrasiye sahip çıktık" nidalarındaki "demokrasi"nin ne olduğunu Gever'den net olarak anlamak mümkün. 78 günlük sokağa çıkma yasağı, yakılıp yıkılan evler, katledilen ve göçe zorlanan Kürt halkı, sokaklarına yazılan cinsiyetçi mesajlar...

Gever'de sohbet ettiğimiz her bir kişi bize bu devletin "demokrasi"sinin ne olduğunu anlatıyor aslında! Örneğin sokağa çıkma yasağının olduğu ilk günlerde yüzünden gaz kapsülü ile vurulan genç bir kadın... Ya da katliama, topraklarının işgal edilmesine direnenlerin katledilmesi ve hatta direndikleri hendeklere kolluk kuvvetlerince gömülmesi... Bazen halkın konuşmasına bile gerek kalmıyor "demokrasi"yi anlamak için.

Bir ana, dümdüz edilen evinin moloz yığınları üzerinde yürüyebiliyor. Girdiğin her evde, kolluk kuvvetlerinin hıncını almak üzere saldırdığı, yakıp yıktığı, talan ettiği eşyalarla karşılaşabiliyorsunuz. Oyuncak bir ayıdan bile delik deşik ederek hıncını çıkarınların olduğu bir "demokrasi" bu... Sonra düşünüyorsunuz, darbe girişimini boşa çıkarınların "demokrasi"si buyken darbe girişimi gerçekleştirenler de tam da burada değil miydi JÖH'leriyle! Söz konusu ezilenler olunca hedef net, işbirliği tam...

Yeniden inşa ile dayanışmayı büyütme...

Ancak hedeftekiler, yani ezilenler dün şehirlerine konulan ablukaya diremiyorlardı, bugünse yakılıp yıkılan evlerine, sokaklarına sahip çıkıyorlar. Gever'de talan edilen evler hakkında şimdi de yıkım kararı çıkaran devlete karşı halk, yeniden inşasını devam ettiriyor. "Yaşadığımız toprakları, yıllarımızı vererek inşa ettiğimiz evlerimizi yıktırmayacağız" diyerek evlerini yeniden inşa ediyor.

Devletin saldırı politikasının bugünden sonra göç ettirmeye ve demografik yapıyı değiştirmeye yoğunlaşacağı açıkken Gever'de inşa edilenin aslında sadece evler değil, yaşam olduğunu görmek gerekiyor. Bu yüzden burada olmak, yeniden inşa ile dayanışmayı büyütme önemli.